

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Komunikacja retoryczna w social-media
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Rhetorical communication in social media
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia, Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zaprezentowanie problematyki związanej z teoretycznymi podstawami i sposobami definiowania pojęcia <i>social media</i>
C2. Wskazanie miejsca i roli retoryki w social mediach
C3. Analiza tendencji komunikacyjnych w social mediach na przykładach

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma wiedzę z zakresu metodyki retoryki i jej zastosowań we współczesnym dyskursie społecznym i kulturowym	W10
W_02	Zna zasady dotyczące prawa autorskiego i własności intelektualnej w obszarze udostępniania i rozpowszechniania treści w social mediach	W16
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi formułować krytyczne opinie na temat zastanych w social mediach przekazów perswazyjnych, a także prezentować własne przekazy	U07
U_02	Potrafi dostrzec, jasno sformułować oraz właściwie uporządkować zadania, które służą realizacji zamierzonego celu	U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Ma gotowość do zainteresowania się aktualnymi wydarzeniami i trendami kulturalnymi i komunikacyjnymi oraz interesuje się nowymi formami przekazów perswazyjnych	K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Social media – sposoby definiowania
--

2. Rodzaje oraz cele mediów społecznościowych
3. Specyfika mediów społecznościowych: Facebook, Twitter, Instagram, Youtube
4. Social media jako narzędzie budowania wizerunku
5. Użytkownicy mediów społecznościowych
6. Bezpieczeństwo i ochrona danych w mediach społecznościowych
7. Skuteczność informacji internetowych
8. Dezinformacja w mediach społecznościowych
9. E-przyjaciele. Świat wirtualny kontra świat realny, czyli o trudnościach w przełamywaniu barier
10. Witryny internetowe jako miejsce tworzenia marketingu personalnego (przykład LinkedIn, Goldenline i Pracuj.pl)
11. Blogi
12. Ćwiczenia tworzenia komentarzy internetowych, polemiki i dygresji
13. Kultura słowa w Internecie

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Dyskusja, case study	Obserwacja	Karta oceny
W_02	Praca z tekstem	Obserwacja	Karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Karta oceny pracy w grupie
U_2	Analiza i dyskusja	Obserwacja	Ocena tekstu pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Praca pisemna na zaliczenie – 25 % Wystąpienie – referat na zajęciach – 25 % Aktywność na zajęciach – udział w dyskusji – 50%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Sadowski, Rewolucja social media, Gliwice 2013.
A. Miotk, Skuteczne social media. Prowadź działania, osiągaj zamierzone efekty, Gliwice 2013.
A. Podlaski, Marketing społecznościowy. Tajniki skutecznej promocji w social media, Gliwice 2011.
W. Gustowski, Komunikacja w mediach społecznościowych, Gdynia 2012.

D. Kirkpatrick, Efekt Facebooka, Warszawa 2011.

E. Bailyn, Przechytrzyć social media, Gliwice 2013.

T. Tomczyk, Blog. Pisz, kreuj, zarabiaj, Wydawnictwo Zielona Sowa, 2013.

M. Drożdż, J.Smoleń (red.), Internet światem człowieka, Kraków-Lublin-Kielce 2009.

Literatura uzupełniająca

K. Pankiewicz (red.), E-marketing w akcji, czyli jak skutecznie wzbudzać pożądanie klientów i zazdrość konkurencji, Gliwice 2008.

M. Brzezińska-Waleszczyk, Nowe media w nowej ewangelizacji, w: A. Gralczyk, K. Marcyński, M. Przybysz (red.), Media w transformacji, Warszawa 2013, s. 45-54.

E. Deckers, J. Falls, Media społecznościowe bez ściemy. Jak kreować markę, Gliwice 2013.

A. Mac, E-Przyjaciele. Zobacz, co media społecznościowe mogą zrobić dla twojej firmy, Gliwice 2011.

J. van Dijk, Społeczne aspekty nowych mediów. Analiza społeczeństwa sieci, Wydawnictwo Naukowe PWN 2011.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Korygowanie błędów wymowy z elementami ortofonii
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Correcting pronunciation errors with elements of orthophony
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	I	2

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z podstawową wiedzą dotyczącą ortofonii języka polskiego
C2 - nabycie przez studenta podstawowych umiejętności z zakresu logopedii artystycznej i medialnej (odróżnianie błędu wymowy od wady wymowy, prawidłowa artykulacja i metody pracy nad usprawnieniem artykulatorów)
C3 - stworzenie indywidualnych programów samodoskonalących w zakresie artykulacji i ortofonii

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma uporządkowaną podstawową wiedzę w zakresie ortofonii języka polskiego oraz podstaw fonetyki języka polskiego	K_W04
W_02	student zna podstawy logopedii artystycznej i medialnej (budowa artykulatorów, prawidłowa artykulacja głosek w izolacji i w otoczeniu artykulacyjnym)	
UMIĘTNOŚCI		

U_01	student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu ortofonii oraz fonetyki i fonologii języka polskiego	K_U07
U_02	student potrafi zaprezentować głosową interpretację tekstu czytanego i improwizowanego z zachowaniem zasad ortofonii języka polskiego	K_U09
U_03	student potrafi prawidłowo zrealizować trudne pod względem artykulacyjnym logatomy, zdania i dłuższe teksty z nagromadzonymi komplikacjami artykulacyjnymi	K_U09
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu kulturalnym zachowując dbałość o staranną, zgodną z normami ortofonicznymi polszczyznę	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Zasady ortofonii języka polskiego. 2. Podstawy fonetyki i fonologii języka polskiego. 3. Błąd wymowy a wada wymowy. 4. Budowa artykulatorów oraz prawidłowa artykulacja w perspektywie logopedii artystycznej i medialnej.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
W_02	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu mówionego	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
U_03	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	odgrywanie ról	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [50%]
2. Zaliczenie kolokwium z podstaw ortofonii i fonetyki języka polskiego oraz wiedzy na temat

prawidłowej artykulacji. [25%]

3. Zaliczenie praktycznego sprawdzianu z artykulacji. [25%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. B. Wierzchowska, <i>Fonetyka i fonologia języka polskiego</i> , wyd. 3, Wrocław 1999. 2. A. Sołtys-Chmielowicz, <i>Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i> , Kraków 2016. 3. B. Toczyska, <i>Elementarne ćwiczenia dykcji</i> , wyd. IV, Gdańsk 2007.
Literatura uzupełniająca
1. <i>Logopedia artystyczna</i> , red. B. Kamińska, S. Milewski, Gdańsk 2016. 2. <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i> , t. I i t. II, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2016. 3. B. Toczyska, <i>Głośno i wyraźnie. 9 lekcji dobrego mówienia</i> , Gdańsk 2007.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Kultura języka
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Language culture
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn
---	---------------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	I	4

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu wszystkich komponentów kultury języka: poprawności i sprawności językowej, etyki i estetyki komunikacji
C2 - uświadomienie studentom czynników warunkujących zróżnicowanie współczesnej polszczyzny oraz czynników normotwórczych
C3 - wykształcenie świadomego użytkownika polszczyzny, potrafiącego uzasadnić swoje sądy o języku

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie kompleksowy charakter kultury języka polskiego, jej złożoność historyczno-normatywną oraz wskaźniki jej zmienności i wariantywności	K_W09
W_02	ma podstawową wiedzę o specyfice kultury języka polskiego i jej społecznych funkcjach	K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną oraz paradygmatami badawczymi z zakresu kultury języka polskiego	K_U04
U_02	posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku	K_U09

	ku polskim dotyczącym zagadnień retorycznych z zastosowaniem wskazań normatywnych z zakresu kultury języka polskiego	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest gotów do dokonania pogłębionej analizy zagadnień i problemów z zakresu kultury języka polskiego oraz samodzielnie formułować propozycje rozwiązań (w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii eksperckich)	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Podstawowe pojęcia z zakresu kultury języka (system, norma, uzus); kryteria poprawności językowej; postawy wobec języka; wybrane zagadnienia poprawności ortograficznej, interpunkcyjnej, fonetycznej, leksykalnej, fleksyjnej, słowotwórczej i składniowej; etyka komunikacji werbalnej; etykieta językowa.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	wykład, praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	wykład, praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	prezentacja	obserwacja	karta oceny prezentacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupie	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi

- 1) obecność na zajęciach: 20 %
- 2) prace pisemne: 50 %
- 3) prezentacja i praca w grupie: 30%

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90

VII. Literatura

Literatura podstawowa

H. Jadacka, *Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia*, Warszawa 2005; T. Karpowicz, *Kultura języka. Wymowa, ortografia, interpunkcja*, Warszawa 2009; K. Mosiołek-Kłosińska

(red.), *Formy i normy, czyli poprawna polszczyzna w praktyce*, Warszawa 2001; A. Markowski, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa 2005.

Literatura uzupełniająca

Nowy słownik ortograficzny PWN z zasadami pisowni i interpunkcji, red. E. Polański, Warszawa 2002; Wielki słownik poprawnej polszczyzny, red. A. Markowski, Warszawa 2006; Wielki słownik ortograficzno-fleksyjny, red. J. Podracki, Warszawa 2003; A. Markowski, R. Pawelec, *Nowy słownik wyrazów obcych i trudnych*, Warszawa 2007; H. T. Zgólkowie, *Językowy savoir-vivre. Praktyczny poradnik posługiwania się polszczyzną w sytuacjach oficjalnych i towarzyskich*, Warszawa 2004; czasopisma „Język Polski” i „Poradnik Językowy”.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Logika
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Logic
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Marcin Czakon
---	---------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	I	4
ćwiczenia	30		

Wymagania wstępne	Znajomość gramatyki języka polskiego i matematyki na elementarnym poziomie szkoły średniej.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie studenta z głównymi pojęciami, problemami i osiągnięciami logiki
C2. Zapoznanie studenta z klasycznym rachunkiem logicznym
C3. Wykształcenie u studenta umiejętności rozwiązywania prostych zadań z logiki
C4. Uczulenie studenta na problematykę poprawności logicznej i błędu logicznego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna podstawowe typy wyrażeń, elementarne typy czynności wiedzytwórczych oraz główne sposoby uzasadniania twierdzeń i rozumie ich specyfikę	K_W11
W_02	Zna typy nauk, rozumie ich metodologiczną specyfikę i wzajemne związki	K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować proste rozumowania, ustalając ich strukturę i oceniając poprawność	K_U06
U_02	Umie rozwiązywać proste zadania w zakresie klasycznego ra-	K_U06

	chunku logicznego	
U_03	Umie rozpoznawać i charakteryzować podstawowe błędy logiczne	K_U10
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student wykazuje gotowość do zespołowego rozwiązywania zadań i merytorycznej dyskusji	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Budowa, rodzaje i własności wnioskowania, poprawność wnioskowania i błędy we wnioskowaniu. Wynikanie logiczne, sprzeczność i zależności pokrewne. Budowa rachunku logicznego, pojęcie interpretacji i modelu. Klasyczny rachunek zdań - ujęcie zerojedynkowe, aksjomatyczne i założeniowe. Logika pierwszego rzędu. Algebra zbiorów. Elementy ogólnej metodologii nauk - kategorie składniowe wyrażen, teoria rozumowań, teoria pytań, teoria definicji, teoria dyskusji.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład w formie zdalnej	Egzamin	Protokół egzaminu
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Zaliczenie	Protokół zaliczeniowy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny
K_02	Praca w grupach	Obserwacja	Karta oceny

VI. Kryteria oceny, wagi

Warunkiem zaliczenia wykładu i przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń.

OCENA NIEDOSTATECZNA

WIEDZA

Student nie posiada wymaganej wiedzy na temat wnioskowania lub definicji. Student nie ma elementarnej wiedzy o budowie teorii, typach wiedzy lub wiedzy z zakresu semiotyki.

UMIEJĘTNOŚCI

Student nie potrafi analizować wnioskowań, definicji, rozpoznawać błędów logicznych, rozwiązywać nawet prostych zadań z logiki.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

Student nie angażuje się w proces kształcenia.

OCENA DOSTATECZNA

WIEDZA

Student opanował materiał dotyczący budowy, własności, rodzajów i poprawności wnioskowania oraz definicji. Student ma ogólne pojęcie o budowie teorii, typach wiedzy i wiedzę z zakresu semiotyki.

UMIEJĘTNOŚCI

Student potrafi ustalać strukturę prostych wnioskowań, dyskutować ich poprawność, rozpoznawać i omawiać błędy logiczne. Z pomocą nauczyciela potrafi rozwiązywać najprostsze zadania z logiki formalnej.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

Student angażuje się w proces kształcenia.

OCENA DOBRA

WIEDZA

Wiedza studenta obejmuje całość przedstawionego materiału, ale może mieć braki w nieistotnych szczegółach.

UMIEJĘTNOŚCI

Student potrafi samodzielnie rozwiązywać typowe zadania w zakresie wszystkich wymaganych umiejętności.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

Student angażuje się w proces kształcenia.

OCENA BARDZO DOBRA

WIEDZA

Student ma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę, obejmującą całość przedstawionego materiału, i potrafi swobodnie korzystać z tej wiedzy w sytuacjach problemowych.

UMIEJĘTNOŚCI

Student potrafi samodzielnie rozwiązywać typowe i nieco trudniejsze od typowych zadania w zakresie wszystkich wymaganych umiejętności, potrafi samodzielnie formułować problemy, wskazywać ich możliwe rozwiązania oraz znajdować przykłady.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

Student wzorowo angażuje się w proces kształcenia.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Obowiązuje materiał przerobiony na zajęciach. Literatura jest podawana dla chętnych.
Literatura uzupełniająca
K. Ajdukiewicz, Zarys logiki, Warszawa 1955.
K. Ajdukiewicz, Logika pragmatyczna, Warszawa 1965.
L. Borkowski, Logika formalna, Warszawa 1970.
Z. Ziemiński, Logika praktyczna, Warszawa 2020 ²⁷ .
M. Lechniak, Elementy logiki dla prawników, Lublin 2012 ² .

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Logopedia
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Logopaedics
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza w zakresie ortofonii i prozodii języka polskiego.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z podstawowymi klasyfikacjami zaburzeń mowy
C2 - zapoznanie studentów ze specyfiką wybranych zaburzeń mowy
C3 - poznanie przez studentów wybranych aspektów warsztatu logopedycznego, szczególnie w odniesieniu do dyslalii

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma wiedzę na temat specyfiki wybranych zaburzeń mowy i ich wpływu na komunikację społeczną	KW_11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi wykorzystać nabytą wiedzę z zakresu logopedii (szczególnie dyslalii) w swojej pracy zawodowej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu kulturalnym, wykazując się dużą świadomością i biegłością ortopedyczną	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> Klasyfikacja zaburzeń mowy. Specyfika wybranych zaburzeń mowy (szczególnie dyslalii i jąkania). Umiejętność posługiwania się pismem fonetycznym w języku polskim.

4. Standardy postępowania logopedycznego w przypadku dyslalii.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	sprawdzian pisemny	sprawdzian pisemny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	studium przypadku	sprawdzenie umiejętności praktycznych	plik sprawozdania
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Przygotowywanie się studenta i jego aktywne uczestnictwo w zajęciach. [50%]
2. Zaliczenie sprawdzianu. [50%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
G. Jastrzębowska, <i>Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej</i> , Opole 1998.
<i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i> , red. S. Grabias, M. Kurkowski, Lublin 2012.
<i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i> , red. S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak, Lublin 2015.
B. Karczmarczuk, <i>Wymowa polska z ćwiczeniami</i> , wyd. II, Lublin 2012.
A. Sołtys-Chmielowicz, <i>Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i> , Kraków 2017.
Literatura uzupełniająca
<i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i> , t. 1-2, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 1999.
<i>Logopedia artystyczna</i> , red. B. Kamińska, S. Milewski, Gdańsk 2016.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Manipulacyjne formy perswazji w dyskursie społecznym
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Manipulative Forms Of Persuasion in the Social Discourse
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia, Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Artur Mamcarz-Plisiecki
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Ogólna wiedza dotycząca retoryki. Znajomość podziałów retorycznych.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z retorycznymi kryteriami interpretacji dyskursu
C2. Nabycie umiejętności analizy tekstów perswazyjnych i manipulacyjnych
C3. Nabycie zdolności obrony przed manipulacją

Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie kompleksowy charakter komunikacji perswazyjnej oraz złożoność oddziaływania manipulacyjnego	K_W09
W_02	Ma podstawową wiedzę o specyfice manipulacji i jej społecznych konsekwencjach	K_W11
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody manipulacji oraz dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
U_02	Potrafi porozumiewać się ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej oraz ze znawcami problematyki manipulacji. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej	K_U07

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własną pracę w zakresie godziwej komunikacji, a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

III. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Perswazja, przekonywanie, manipulacja, propaganda, agitacja – podstawowe ustalenia terminologiczne. 2. Manipulacja: 1) wiedzą, 2) autorytetem, 3) manipulacja emocjonalna 3. Analizy różnych form manipulacji („case studies”): <ul style="list-style-type: none"> - manipulacje w reklamie, - w polityce, - w portalach społecznościowych, - w dyskursie ideologicznym, - w dyskursie motywacyjnym <p>ltp.</p>
--

IV. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład wprowadzający	praca pisemna	kolokwium
W_02	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_02	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy

V. Kryteria oceny, wagi...

Pisemna praca zaliczeniowa – 50 %, Kolokwium – 25 %, Aktywność na zajęciach – 25 %

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VI. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. A. Grzywa, Manipulacja. Wszystko, co powinieneś o niej wiedzieć, Lublin 2013. 2. M. Iłowiecki, Krzywe zwierciadło. O manipulacji w mediach, Lublin 2003.

Literatura uzupełniająca

1. P. Legutko, D. Rodziewicz, Mity czwartej władzy, Poznań 20102. P. Nowak, P. Krzyżanowski (red.), Manipulacja w języku, Lublin 2004.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Mnemotechnika
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Mnemotechnics
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	I	2

Wymagania wstępne	Minimalna znajomość zagadnień z zakresu funkcjonowania mózgu i pamięci
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi prawami funkcjonowania mózgu, praw i technik zapamiętywania
C2. Nabycie umiejętności stosowania technik zapamiętywania w uczeniu się
C3. Nabycie zdolności dostosowywania pracy swojego mózgu do poznanych praw jego funkcjonowania (np. praw zapamiętywania, zapominania, uczenia się)

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie kompleksową naturę pracy mózgu, jego rolę w uczeniu się i komunikowaniu	W09
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	posiada umiejętność analizy porządkowania i wykorzystywania informacji z zastosowaniem technik pamięciowych i praw uczenia się	U01
U_02	umiejętnie posługuje się językiem, dzięki wykorzystaniu pracy własnej pamięci i wyobraźni	U12
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	odpowiedzialnie i kompetentnie uczestniczy w życiu	K03

	społecznym i kulturowym, wykorzystując wiedzę zdobytą podczas warsztatów	
--	--	--

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach zajęć prezentowane i wyjaśniane są naturalne prawa funkcjonowania mózgu, w tym pamięci, wyobraźni. Student poznaje podstawowe techniki zapamiętywania oraz zewnętrzne i wewnętrzne środowisko uczenia się.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi... Znajomość praktycznego zastosowania zasad i metod poznanych podczas warsztatów. Rozumiejąca umiejętność wypowiedzania się w mowie i piśmie, z zachowaniem kultury logicznej i metodologicznej.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:

M. Szurawski, *Pamięć. Trening interaktywny*;

T. Buzan, *Mapy twoich myśli*;

H. Lorayne, *How to Develop a Super Power Memory*;

Literatura uzupełniająca:

M. Szurawski, *Pamięć i intelekt. Trening mistrzowski*;

M. Szurawski, *Pamięć na całe życie. Trening arcymistrzowski*;

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Muzykoterapia
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Music Therapy
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. IWONA SAWULSKA
---	------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wrażliwość dźwiękowa; otwartość na różnorodność stylistyczną materiału muzycznego; zainteresowania dotyczące instrumentarium klasycznym, współczesnym i tradycyjnym różnych kultur świata; prawidłowa kondycja głosowa
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Rozwinięcie szerokiej wrażliwości muzycznej i akustycznej
Nauka analizy różnorodnych zjawisk dźwiękowych
Kategoryzacja materiału dźwiękowego pod względem jego potencjału
Ukształtowanie spójności głosowo - oddechowej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student potrafi definiować podstawowe cechy akustyczne dźwięku, oraz posługuje się terminologią z tego zakresu	K_W14
W_02	Usystematyzowanie materiału muzycznego pod kątem jego zastosowania; muzyka tła	K_W14
W_03	Poznanie funkcji, fizjologii i ekonomiki prawidłowego oddechu	K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Prawidłowa koordynacja wszystkich elementów techniki wykonawczej w	K_U11

Opisy przedmiotu_Retoryka Stosowana_I_stopnia_Rok III

	celu osiągnięcia zamierzonej ekspresji; Wypracowanie swobody interpretacyjnej; Kształtowanie frazowania wypowiedzi jako wynik zrozumienia tekstu	
U_02	Umiejętność kategoryzacji, analizy i doboru materiału muzycznego w aspekcie zastosowania praktycznego	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Ukształtowanie wrażliwości na odmienną ekspresję artystyczną tekstu muzycznego i literackiego, w tym wynikającą z różnic kulturowych	K_K02
K_02	Uświadomienie roli przekazywanych treści i emocji za pomocą dźwięku i słowa ;sprawna interpretacja przyjmowanych treści oraz wyrazistość dialogowania	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Poznanie i kategoryzacja literatury muzycznej; podstawowa terminologia muzyczna; dobrane literatury muzycznej i stylistyki pod względem stanu psychicznego i somatycznego rozmówcy; ustawienie prawidłowego podparcia oddechowego(ekonomika oddechu); rozluźniające techniki oddechowe(ćwiczenia); prawidłowe umiejscowienie głosek (ćwiczenia)podstawowa terminologia techniki głosowej(rozpiętość skali, średnie położenie głosu, vibrato, volumen, appoggiatura, rezonans, tesytura, rejestry);parametry głosu biorące udział w budowaniu wyrazu artystycznego i ekspresji wypowiedzi; parametry akustyczne dźwięku; instrumenty muzyczne a barwa i ekspresja w muzyce; elementy techniczno-interpretacyjne (tempo i rytmika, stosowanie pauz, agogika, akcentacja, rytmika; frazowanie- ćwiczenia; specyfikacja głosek z zastosowaniem ilustracji dźwiękowej; manieryzmy i błędy wymowy (ćwiczenia korekcyjne celowane); wytrzymałość aparatu głosowego; zastosowanie muzyki tła; samodzielne opracowanie muzyki tła - indywidualny projekt</p>
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Metoda warsztatowa	Obserwacja	Protokół
W_02	Metoda analityczna	Obserwacja	Protokół
W_03	Metoda warsztatowa	Obserwacja	Protokół
UMIĘJĘTNOŚCI			
U_01	Metoda analityczna	Obserwacja	Protokół
U_02	Metoda warsztatowa - analiza materiału muzycznego	Prezentacja	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda obserwacji uczestniczącej	Prezentacja	Protokół
K_02	Metoda obserwacji uczestniczącej	Obserwacja	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi

Ocena Bardzo dobra: student zrealizował wszystkie zakładane efekty uczenia się w stopniu

maksymalnym: minimum 90% frekwencji, maksymalne zaangażowanie w zakresie realizowanych ćwiczeń, prawidłowa analiza materiału dźwiękowego prezentowanego na zajęciach, maksymalna szybkość percepcji materiału muzycznego, bezbłędna orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, analiza współbrzmień harmoniczných oraz oryginalne dopasowanie ich znaczeń praktycznych; szybka autokorekta

Ocena Dobra: student zrealizował wszystkie zakładane efekty uczenia się w stopniu zadowalającym: minimum 70% frekwencji, duże zaangażowanie w zakresie realizowanych ćwiczeń, prawidłowa analiza materiału dźwiękowego prezentowanego na zajęciach, dobra szybkość percepcji materiału muzycznego, niemal bezbłędna orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, analiza współbrzmień harmoniczných oraz trafne dopasowanie ich znaczeń praktycznych; dość szybka autokorekta

Ocena Dostateczna: student zrealizował zakładane efekty uczenia się w stopniu wystarczającym: minimum 40% frekwencji, dostateczne zaangażowanie w zakresie realizowanych ćwiczeń, podstawowa analiza materiału dźwiękowego prezentowanego na zajęciach, wystarczająca percepcja materiału muzycznego, podstawowa orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, analiza współbrzmień harmoniczných oraz dopasowanie ich znaczeń praktycznych w stopniu wystarczającym; umiejętność autokorekty

Ocena Niedostateczna: student nie zrealizował większości zakładanych efektów uczenia się: frekwencja poniżej 40%, brak zaangażowania w realizację ćwiczeń, niewystarczająca analiza materiału dźwiękowego, nieprawidłowa percepcja materiału dźwiękowego, niezadowalająca orientacja w strukturach melodyczno-rytmicznych, nierozpoznanie współbrzmień harmoniczných oraz ich znaczeń praktycznych, brak autokorekty.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
A. Metera – Muzykoterapia. Muzyka w medycynie i edukacji, Wyd. Centrum Technik Nauki, Leszno 2006
O. Dewhurst-Maddock - Terapia Dźwiękiem, wyd. Perfekt, Kraków 1993
Autorskie tabele tematyczne utworów muzycznych w opracowaniu prowadzącego zajęcia
Edith Lecourt - Muzykoterapia czyli jak wykorzystać siłę dźwięków, W-wa 2008
B. Romanowska – Kamertony i muzykoterapia w leczeniu dźwiękiem, W-wa 2005
M. Zalewski – Muzyczna zabawa, W-wa 2008
Literatura uzupełniająca

A.Walencik-Topiłko – <i>Głos jako narzędzie</i> , Wyd. Harmonia, Gdańsk 2009
--

Manturzevska M., Chmurzyska M., <i>Psychologiczne podstawy kształcenia muzycznego</i> , UMFC, Warszawa 2001

Wierszyłowski J., <i>Psychologia muzyki</i> , PWN, Warszawa 1979
--

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Pedagogiczno-dydaktyczne funkcje retoryki
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Pedagogical and didactic functions of rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	Minimalna znajomość zagadnień z zakresu teorii retoryki i dyskursu publicznego
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi teoriami retoryki i ich wpływem pedagogiczno-wychowawczym na człowieka
C2. Nabycie umiejętności stosowania zasad retoryki w nauczaniu i uczeniu się
C3. Nabycie zdolności stosowania zasad retoryki w wykonywanych w przyszłości przez studenta zajęciach zawodowych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna i rozumie zasady retoryki, ich rolę w uczeniu się, nauczaniu i komunikowaniu; wie jak powiązać te zasady z innymi dziedzinami nauki (filozoficznymi, humanistycznymi, społecznymi)	W05
W_02	zna terminologię z zakresu retoryki i jej zastosowania we współczesnych formach przekazów retorycznych	W10
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	posiada umiejętność analizy porządkowania i wykorzystywania różnych form perswazji retorycznej oraz ich krytycznej analizy w procesie nauczania i uczenia się retoryki	U05
U_02	umiejętnie posługuje się poznanymi zasadami retorycznymi podczas rozwiązywania problemów w pracy dydaktycznej	U11

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	odpowiedzialnie i kompetentnie uczestniczy w życiu społecznym, kulturowym, zawodowym, wykorzystując wiedzę zdobytą podczas ćwiczeń	K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach zajęć prezentowane są różne pedagogiczne i dydaktyczne funkcje retoryki, a także metody nauczania i uczenia się retoryki. Student wykorzystuje zdobytą podczas ćwiczeń wiedzę przygotowując i przeprowadzając lekcje i warsztaty z retoryki.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Praca pod kierunkiem	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	Ćwiczenia praktyczne	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi... Znajomość praktycznego zastosowania zasad i metod poznanych podczas ćwiczeń. Rozumiejąca umiejętność wypowiedzania się w mowie i piśmie, z zachowaniem kultury logicznej i metodologicznej.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa:

P. Jaroszyński, Cz. Jaroszyński, *Kultura słowa. Podstawy retoryki klasycznej*;

Dydaktyka retoryki, pod red. B. Sobczak i H. Zgólkowej;

Nauczanie retoryki w teorii i praktyce, pod red. J. Z. Lichański, E. Lewandowska-Tarasiuk;

J. Z. Lichański, *Nauczanie retoryki. Problemy metodyczne*, w: tenże, *Retoryka dziś*;

Kwintyliian, *Kształcenie mówcy*;
Retoryka i etyka, pod red. B. Sobczak, H. Zgótkowa;

Literatura uzupełniająca:

A.Rypel, *Retoryka w tradycji i współczesności edukacyjnej*, w: *Tradycja a nowoczesność*, pod red. E. Woźniak;

Perspektywy polskiej retoryki, pod red. B. Sobczak, H. Zgótkowa;

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Podstawy sztuki oratorskiej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The basis of oratory Art
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	I	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z podstawowymi sposobami przygotowania do wystąpienia oratorskich
2. Odkrywanie osobistych predyspozycji do wystąpień publicznych
3. Nabycie umiejętności wystąpień oratorskich według retorycznych zadań mówcy

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu retoryki w	K_W01

	relacji do różnych umiejętności oraz jej specyfice i podstawach	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Posiada umiejętność przygotowania ustnych wystąpień retorycznych z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych oraz różnych źródeł.	K_U09
U_02	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozwiązywania problemów pojawiających się w pracy zawodowej.	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania, a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy komunikacji retorycznej. 2. Prezentacja zadań mówcy. 3. Podstawowe błędy w wystąpieniach oratorskich 4. Indywidualne przygotowanie do wystąpienia oratorskiego 5. Dyskusja i ocena wystąpień oratorskich
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Praca pod kierunkiem	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Karta oceny
U_02	Ćwiczenia z wykorzystaniem kamery	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Nagrania audiowizualne
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw sztuki oratorskiej

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw sztuki oratorskiej

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności z zakresu podstaw sztuki oratorskiej

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990. A. i J. Rzędowscy, Mówca doskonały. Wystąpienia publiczne w praktyce, Gliwice 2009.
Literatura uzupełniająca
Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie, przeł. H. Podbielski, Lublin 2013. Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, M. Załęska, Warszawa 2010.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Pozawerbalne elementy akcji oratorskiej
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Nonverbal elements of the oratory action
Kierunek studiów	retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Maria Joanna Gondek
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słowni-ka</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	II	2

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie z istotą i strukturą niewerbalnych elementów akcji oratorskiej
2. Odczytanie znaczeniowe niewerbalnych elementów akcji oratorskiej
3. Rozpoznanie głównych niewerbalnych błędów akcji oratorskiej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę w zakresie teorii komunikacji pozawerbalnej, zna metody i narzędzia stosowane w różnych formach komunikacji pozawerbalnej	K_W13, K_W14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej. Posiada	K_U07

	umiejętności w zakresie komunikacji pozawerbalnej	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów dotyczących komunikacji pozawerbalnej oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania, a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>1. Określenia komunikacji pozawerbalnej. Miejsce i znaczenie komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej</p> <p>2. Podziały i funkcje zachowań pozawerbalnych charakterystycznych dla akcji oratorskiej</p> <p>3. Wyróżnienie, charakterystyka i identyfikacja podstawowych pozawerbalnych elementów akcji oratorskiej:</p> <p>A. Kinezyka i gestyka w akcji oratorskiej</p> <p>B. Mimika w akcji oratorskiej</p> <p>C. Operowanie wzrokiem w akcji oratorskiej</p> <p>D. Wokalika w akcji oratorskiej</p> <p>E. Proksemika w akcji oratorskiej</p> <p>G. Wygląd fizyczny w akcji oratorskiej</p> <p>H. Haptyka w akcji oratorskiej</p> <p>4. Systematyzacja najczęstszych błędów pozawerbalnych w akcji oratorskiej</p> <p>5. Metodyka posługiwania się przekazami pozawerbalnymi w akcji oratorskiej</p>

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza komunikatów pozawerbalnych	Sprawozdanie, prezentacja	Karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda obserwacji uczestniczącej	sprawozdanie	Wydruk/plik sprawozdania

VI. Kryteria oceny, wagi...

...

ocena dostateczna:

student posiada w stopniu dostatecznym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej, w stopniu minimalnym rozpoznaje formy komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej i dokonuje interpretacji pozawerbalnych czynników akcji oratorskiej, w stopniu dostatecznym posiada świadomość roli i znaczenia komunikacji pozawerbalnej dla budowania metodyki akcji oratorskiej

ocena dobra:

student posiada w stopniu dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej, w stopniu dobrym rozpoznaje formy komunikacji niewerbalnej w akcji oratorskiej i dokonuje interpretacji pozawerbalnych czynników akcji oratorskiej, w stopniu dobrym posiada świadomość roli i znaczenia komunikacji pozawerbalnej dla budowania metodyki akcji oratorskiej

ocena bardzo dobra:

student posiada w stopniu bardzo dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem i komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej, w stopniu bardzo dobrym rozpoznaje formy komunikacji pozawerbalnej w akcji oratorskiej i dokonuje interpretacji pozawerbalnych czynników akcji oratorskiej, w stopniu bardzo dobrym posiada świadomość roli i znaczenia komunikacji pozawerbalnej dla budowania metodyki akcji oratorskiej

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
D. G. Leathers, Komunikacja niewerbalna. Zasady i zastosowania, Warszawa 2009. A. Pease, Mowa ciała. Jak odczytywać myśli innych ludzi z ich gestów, Kielce 2003. J. Antas, Co mówią ręce. Wprowadzenie do komunikacji niewerbalnej [w:] Retoryka dziś. Teoria i praktyka, red. R. Przybylska, W. Przyczyna, Kraków 2001. A. Załazińska, W poszukiwaniu narzędzia badającego komunikację niewerbalną[w:] Język trzeciego tysiąclecia II, t. 1, red. G. Szpila, Kraków 2002. B. Sobczak, Retoryka telewizji, Poznań 2018. M. F. Kwintylian, Kształcenie mówcy, księgi VIII 6- XII, przeł. S. Śnieżewski, Kraków 2012. M. T. Cynceron, O mówcy, przeł. B. Awianowicz, Kęty 2010
Literatura uzupełniająca
E. T. Hall, Bezgłośny język, Warszawa 1981. T. G. Grove, Niewerbalne elementy interakcji, w: Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, red. J. Stewart, Warszawa 2005.

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Praktyka zawodowa
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Traineeships
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Imelda Chłodna-Błach
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
praktyki	3 tygodnie (15 dni roboczych, 90 godzin)	VI	2

Wymagania wstępne	Znajomość zagadnień z zakresu retoryki i dyskursu publicznego poznanych podczas studiów oraz umiejętność zastosowania ich w praktyce.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Doskonalenie umiejętności zawodowych, w tym umożliwienie zastosowania zdobytej w czasie studiów wiedzy teoretycznej w działaniu praktycznym;
C2. Kształcenie dobrej organizacji pracy;
C3. Poznanie charakteru pracy w instytucjach związanych z komunikacją społeczną oraz zaznajomienie się z różnymi stanowiskami pracy;
C4. Zdobywanie doświadczeń w samodzielnym i zespołowym wykonywaniu obowiązków zawodowych.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma wiedzę dotyczącą regulacji wewnętrznych prawno-organizacyjnych związanych z miejscem odbywania praktyk, struktur organizacyjnych, przepisów BHP obowiązujących w tym miejscu, na temat celów realizowanych	K_W17

	przez instytucję oraz na temat dokumentacji prowadzonej przez instytucję.	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi znaleźć efektywne rozwiązania realizując zlecane zadania w sytuacjach zawodowych, w tym również sytuacjach trudnych i konfliktowych, z wykorzystaniem technik perswazyjnych.	K_U11
U_02	Student umie określić priorytety służące realizacji wybranego zadania.	K_U15
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest w stanie ocenić posiadane przez siebie kompetencje, zakres posiadanej wiedzy i umiejętności.	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Praktyki powinny odbywać się w wybranej przez studenta instytucji w Polsce lub za granicą, której profil działania zapewnia zrealizowanie **efektów uczenia się**.

Przez instytucje, o których mowa rozumie się w szczególności: instytucje związane z komunikacją społeczną, placówki społeczne, kulturalne, oświatowe, naukowe, m.in.: organy administracji państwowej, sądy, organy samorządu terytorialnego, agencje reklamy, informacji społecznej, biura promocji dóbr i usług, biura negocjacji i mediacji, agencje badania opinii społecznej, agencje związane z systemami i strategiami perswazji, media ogólnopolskie i regionalne, firmy, uczelnie, szkoły, wydawnictwa, placówki kulturalne.

Podstawą do zaliczenia praktyk lub ich części może być udział studenta w praktykach odbywanych w ramach innego kierunku studiów, jeżeli zasady odbywania tych praktyk odpowiadają wymogom określonym w regulaminie praktyk zawodowych i są zgodne z założonymi **efektami uczenia się** dotyczącymi praktyk zawodowych studentów Retoryki stosowanej. Za praktykę można uznać także inną aktywność zawodową (pracę zawodową, staż, wolontariat, a także działalność gospodarczą) pod warunkiem, iż student wykaże, że zrealizował wymagane **efekty uczenia się** w ramach innych działalności.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Student zdobywa potrzebną wiedzę wykonując czynności,	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy	Odbycie praktyk potwierdza się na

	które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie wiedzy , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Student zdobywa określone umiejętności wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie umiejętności , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
U_02	Student zdobywa określone umiejętności wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie umiejętności , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk .

			Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Student zdobywa określone kompetencje społeczne wykonując czynności, które wynikają z programu praktyk pod okiem Mentora wyznaczonego przez pracodawcę konkretnej instytucji.	Opiekun praktyk zalicza praktyki weryfikując czy czynności wykonane w ramach praktyk pokrywają się ze wszystkimi założonymi efektami uczenia się w zakresie kompetencji społecznych , dotyczącymi praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.	Odbycie praktyk potwierdza się na zaświadczeniu o odbyciu praktyk zawodowych. Do zaświadczenia student dołącza sprawozdanie z przebiegu praktyk zawarte w dzienniku praktyk . Opiekun składa sprawozdanie z praktyk Wydziałowemu Koordynatorowi Praktyk.

VI. Kryteria oceny, wagi

Zgodność czynności wykonanych w ramach praktyk ze wszystkimi założonymi **efektami uczenia się** określonymi dla praktyk zawodowych na kierunku Retoryka stosowana.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	90 (3 tygodnie)

VIII. Literatura

--

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Przedsiębiorczość
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Entrepreneurship
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o zarządzaniu
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Prof. dr hab. Ryszard Zajączkowski
---	------------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	II	2

Wymagania wstępne	Znajomość języka polskiego na poziomie komunikatywnym (B1). Rozumienie podstawowych pojęć związanych z pracą. Umiejętność zdefiniowania swoich potrzeb związanych z rynkiem pracy. Gotowość do uczenia się.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1.Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami w zakresie przedsiębiorczości (np. człowiek przedsiębiorczy, organizacja, praca, postawa przedsiębiorcza, praca zespołowa, stres zawodowy, rynek pracy, etyka biznesu).
C2.Doskonalenie narzędzi/sprawności przedsiębiorczych.
C3.Kształtowanie postaw i nawyków związanych z przedsiębiorczością.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Prezentuje wybrane koncepcje i pojęcia przedsiębiorczości, rynku pracy, kariery i jej planowania, pracy zespołowej, analizy zasobów karierowych, zarządzania czasem i projektem.	Un_P_W01/P6U_W1/P7U_W1/
W_02	Prezentuje zasady planowania działalności gospodar-	Un_P_W01/P6U_W1/P7U_W1

	czej z uwzględnieniem tworzenia projektu biznesowego i określania kosztowności i zyskowności przedsięwzięć.	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Tworzy zarys własnej koncepcji ścieżki kariery z wykorzystaniem wiedzy o zasobach własnych, realiach rynku pracy oraz na podstawie własnego pomysłu na funkcjonowanie zawodowe.	Un_P_U01/ P6U_U2/P7U_U2
U_02	Dokonyuje samooceny w zakresie zasobów i talentów oraz dostosowuje do niej działania w zakresie przedsiębiorczości	Un_P_U01/ P6U_U2/P7U_U2
U_03	Wykorzystuje mechanizmy i narzędzia komunikacji interpersonalnej w działaniach przedsiębiorczych	Un_P_U01/ P6U_U2/P7U_U2
U_04	Stosuje metody organizacji własnego i zespołowego środowiska pracy z uwzględnieniem wpływów otoczenia zewnętrznego natury gospodarczej, administracyjnej, prawnej, demograficznej, społeczno-kulturowej i technologicznej w tworzeniu własnych i zespołowych działań przedsiębiorczych	Un_P_U01/ P6U_U2/P7U_U2
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Wykazuje zaangażowanie w realizację zadań przedsiębiorczych, w tym grupowych i zespołowych.	Un_P_K01/ P6U_K2/P7U_K2
K_02	Nawiązuje kontakty indywidualne i instytucjonalne niezbędne do stworzenia sieci wsparcia działań przedsiębiorczych.	Un_P_K01/ P6U_K2/P7U_K2
K_03	Doskonali i uzupełnia wiedzę, umiejętności, postawy i narzędzia (w tym ICT) w zakresie działań przedsiębiorczych, karierowych i ogólnorozwojowych (Lifelong oraz Lifewide Learning).	Un_P_K01/ P6U_K2/P7U_K2

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe pojęcia w dziedzinie przedsiębiorczości (wiedza, umiejętności, kompetencje) 2. Kompetencje twarde i miękkie 3. Test talentów: znaczenie talentów z perspektywy zawodowej 4. Komunikacja interpersonalna i publiczna: strategie i metody (Elevator pitch) 5. Praca zespołowa: dynamika grupy, komunikacja zwrotna, synergia i bariery 6. Psychofizjologia stresu: czynniki stresogenne i strategie radzenia sobie ze stresem 7. Zarządzanie czasem i strategię równowagi pomiędzy sferą pracy i życia osobistego (work-life balance) 8. Rynek pracy – specyfika i wymagania. Transakcyjny wymiar pracy 9. Narzędzia zwiększania atrakcyjności rynkowej (CV, rozmowa kwalifikacyjna) 10. Poszukiwanie pracy: źródła wiedzy i bariery, mikroprojekt: poszukiwanie ofert pracy 11. Projekt biznesowy cz. 1. Wizja, misja i strategia organizacji (design thinking, Marshmallow challenge) 12. Projekt biznesowy cz. 2. Analiza rynku: uwarunkowania mikro- i makroekonomiczne, prawno-administracyjne, demograficzne, społeczno-kulturowe i technologiczne funkcjonowania rynkowego. 13. Projekt biznesowy cz. 3. Dopasowanie produktu/usługi do wymogów i potrzeb rynku, definicja produktu i jego pozycjonowanie na rynku, podstawy strategii kosztowej. 14. Projekt biznesowy cz. 4. Planowanie własnej działalności gospodarczej: zakładanie działalności i podstawy zarządzania.
--

15. Zaliczenie projektu końcowego (prezentacje projektów biznesowych)

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Studium przypadku	Prezentacja	Karta oceny / Raport z obserwacji
W_02	Studium przypadku	Prezentacja	Karta oceny / Raport z obserwacji
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Metoda problemowa PBL (Problem-Based Learning)	Sprawozdanie	Protokół / Wydruk / Plik sprawozdania
U_02	Gra dydaktyczna		
U_03	Praca w grupach w różnych rolach	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
U_04	Metoda problemowa PBL (Problem-Based Learning)	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny / Raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Metoda projektu	Przygotowanie / wykonanie projektu	Karta oceny projektu
K_02	Metoda projektu	Przygotowanie / wykonanie projektu	Karta oceny projektu
K_03	Metoda projektu	Przygotowanie / wykonanie projektu	Karta oceny projektu

VI. Kryteria oceny, wagi

Zgromadzenie przez studentów odpowiedniej liczby punktów za:

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach (30%)
2. Wykonanie konkretnych zadań postawionych przez prowadzącego na poszczególnych etapach realizacji programu zajęć (w tym testy i kolokwia sprawdzające wiedzę) (30%)
3. Realizacja projektu zaliczeniowego (40%)

Kryteria oceny osiągniętych efektów kształcenia

Zgromadzenie odpowiedniej liczby punktów w 3 zakresach:

1. Aktywne uczestnictwo: 0-100 pkt, zaliczenie od 50 pkt.
 2. Wykonanie zadań zleconych w trakcie realizacji programu: 0-100 pkt,
Zaliczenie od 50 pkt.
 3. Realizacja projektu zaliczeniowego: 0-100 pkt. Zaliczenie od 70 pkt.
- Łączna minimalna liczba pkt. wymagana do zaliczenia przedmiotu: 170

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin 60
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Ankersen R. (2014). <i>Kopalnie talentów</i> . Sine Qua Non
Armstrong G., Kotler P. (2018). <i>Marketing. Wprowadzenie</i> . Gab
Cardona P., Rey C. (2009). <i>Zarządzanie poprzez misje</i> . Oficyna
Cieślik J. (2010). <i>Przedsiębiorczość dla ambitnych. Jak uruchomić własny biznes</i> . [wersja online]. Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne < http://nowybiznes.edu.pl >
Clayton M. (2012). <i>Zarządzanie stresem czyli jak sobie radzić w trudnych sytuacjach</i> . Wydawnictwo Samo Sedno
Davis M., McKay M., Fanning P. (2017). <i>Sztuka skutecznego porozumiewania się</i> . Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Gierszewska G., Romanowska M. (2017). <i>Analiza strategiczna przedsiębiorstwa</i> . PWE
Harrington-Mackin D. (2011). <i>Budowanie zespołu: zestaw narzędzi</i> . Rebis
Heszen I. (2016). <i>Psychologia stresu</i> . PWN
Ingle B.R. (2015). <i>Design thinking dla przedsiębiorców i małych firm. Potęga myślenia projektowego w codziennej pracy</i> . HELION
Kotlorz D. (red.) (2011). <i>Współczesny rynek pracy. Wybrane problemy</i> . Wydawnictwo Uniwersytetu

Ekonomicznego w Katowicach

Koźmiński A.K., Piotrowski W. (2018). *Zarządzanie. Teoria i praktyka*. PWN

Kryńska E., Kwiatkowski E. (2013). *Podstawy wiedzy o rynku pracy*. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego

Maddux R.B. (2006). *Budowanie zespołu*. Onepress

Maj-Osytek M. (2014). *Komunikacja niewerbalna. Autoprezentacja, relacje, mowa ciała*. Samo sedno.

Niermeyer R. (2009). *Umiejętności osobiste. Kadry, płace i BHP*. BECK

Pogorzelski J. (2009). *Pozycjonowanie produktu*. PWE

Pujer K. (red) (2016). *Rynek pracy w Polsce – szanse i zagrożenia*. Exante

Raport: *Młodzi na rynku pracy. Jak jej szukają? Gdzie ją znajdują?*, [online], Absolvent.pl, Warszawa, <https://swresearch.pl/pdf/raport_mlodzi_o_ryнку_oracy_SWR.pdf>

Rzepka B. (2016). *Work-life balance. Jak osiągnąć równowagę w pracy i w życiu*. Wydawnictwo One Press

Szczepanik R. (2001). *Budowanie zespołu. Organizacja szkoleń team building i wypraw incentive*. Onepress

Tracy B. (2011). *Zarządzanie czasem*. HELION

Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie (2017). *7 dni poszukiwania pracy. Poradnik*, [online] <https://www.kul.pl/files/971/7_dni_poszukiwania_pracy.pdf>

Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie (2016). *Rodzaje umów przy podejmowaniu zatrudnienia*. Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie <<https://wupwarszawa.praca.gov.pl/documents/47726/695264/ABC%20um%C3%B3w%20o%20prac%C4%99/516aac3d-131c-4972-8b3b-35756a406549?t=1426760452000>>

Literatura uzupełniająca

Dweck, C. (2017). *Nowa psychologia sukcesu*. Wydawnictwo: Muza.

Godlewska-Majkowska, H. (red.) (2009). *Przedsiębiorczość: jak założyć i prowadzić własną firmę*. Wydawnictwo: SGH.

Klein, G. (2010). *Sztuka podejmowania decyzji. Dlaczego mądrzy ludzie dokonują złych wyborów*. Wydawnictwo: Onepress.

Leary M. (2017). *Wywieranie wrażenia. Strategie autoprezentacji*. Wydawnictwo: GWP.

Lisowska R., Ropęga J. (2016). *Przedsiębiorczość i zarządzanie w małej i średniej firmie*. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Lubrańska A. (2017). *Psychologia pracy - Podstawowe pojęcia i zagadnienia*. Wydawnictwo: Difin.

Rudkin Ingle, B. (2015). Design thinking dla przedsiębiorców i małych firm. Potęga myślenia projektowego w codziennej pracy. Wydawnictwo: Helion.

Smółka, P. (2016). Kompetencje społeczne. Metody pomiaru i doskonalenia umiejętności interpersonalnych. Wydawnictwo: Wolters Kluwer

Skrzypek, J. (2014). Biznesplan w 10 krokach. Wydawnictwo Poltext.

Strycharczyk D., Clough P. (2017). Odporność psychiczna - Strategie i narzędzia rozwoju. Wydawnictwo GWP.

Tokarski, A., Tokarski M., Wójcik J. (2017). Jak solidnie przygotować profesjonalny biznesplan. Wydawnictwo: CeDeWu.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka dyskusji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The art of discussion
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Paweł Gondek
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	V	4
ćwiczenia	30		

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z różnymi sposobami rozumienia dyskusji.
2. Ukazanie reguł poprawnie prowadzonej dyskusji.
3. Nabycie umiejętności debatowania w różnych formatach.
4. Doskonalenie krytycznego i kreatywnego myślenia

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
--------	----------------------------	------------------------------------

WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną oraz wiedzę szczegółową obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu podstawowych zagadnień sztuki dyskusji.	K_W03, K_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody prowadzenia dyskusji oraz dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
U_02	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania w różnych formach dyskusji z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułowania wniosków.	K_U06
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów, występujących w dyskusji oraz samodzielnie sformułować propozycje ich rozwiązania, a w uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02
K_02	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za udział w różnych formach dyskursu a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>1. Definicje i typy dyskusji. Dialektyka.</p> <p>2. Historyczne formowanie się dyskusji (Sokrates, Arystoteles, dysputa scholastyczna).</p> <p>3. Reguły prowadzenia dyskusji.</p> <p>4. Elementy teorii pytań (erotetyka).</p> <p>5. Argumentacja i kontrargumentacja w dyskusji.</p> <p>6. Chwyty erystyczne w dyskusji.</p> <p>7. Współczesne formaty debat ćwiczebnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - debata oksfordzka - debata parlamentarna (BPS) - debata Lincoln-Dauglas
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			

W_01	Wykład konwencjonalny	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Protokół
U_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy
K_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem zaliczenia wykładu i przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu sztuki dyskusji

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu sztuki dyskusji

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu sztuki dyskusji

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
W. Marciszewski, Sztuka dyskusowania, Warszawa 1994. Sztuka debaty, red. M. Kochan, Gdańsk 2014. S. L. Johnson, Wygrywanie debat. Przewodnik po debatach parlamentarnych, tłum. M. Łukomska, B. Brach, M. Kolago, K. Krakowski, Polska Debatuje 2013. M. Kruszyński, B. Tarnowski, Podręcznik do debat oksfordzkich, Fundacja Nowy Głos 2019.
Literatura uzupełniająca

T. Hołówka, *Kultura logiczna w przykładach*, Warszawa 2007.

P. Gondek, *Dysputa scholastyczna jako przykład sporu naukowego*, „*Forum Artis Rhetoricae*” 3 (2014), s. 7-22.

T. Pszczołowski, *Umiejętność przekonywania i dyskusji*, Warszawa 1963.

W. Witwicki, *Co to jest dyskusja i jak ją trzeba prowadzić*, Lwów 1938.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Sztuka negocjacji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The Art of Negotiations
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Jacek Sobek, dr
---	-----------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	V	4
ćwiczenia	30		

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Poznanie podstawowych zagadnień i problemów związanych ze sztuką prowadzenia negocjacji w różnych sferach aktywności zawodowej i osobistej.
Poznanie etapów procesu negocjacji i kluczowych dla każdego etapu działań podejmowanych przez profesjonalnego negocjatora.
Nabywanie praktycznych umiejętności prowadzenia rozmów negocjacyjnych w różnych sytuacjach życia codziennego.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę na temat podstawowych pojęć związanych z prowadzeniem negocjacji o różnym charakterze.	K_W03
W_02	Posiada wiedzę szczegółową na temat procesu negocjacji, struktury przygotowania się do rozmów negocjacyjnych, stosowanych chwytów i taktyk negocjacyjnych.	K_W04
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi w sposób analityczny przygotować się do negocjacji i poprowadzić ich przebieg zgodnie z przyjętą strukturą procesu.	K_U04
U_02	Potrafi rozpoznawać i wszechstronnie stosować różnorodne taktyki negocjacyjne. Identyfikuje również manipulacje stosowane w negocjacjach i potrafi neutralizować ich negatywny efekt.	K_U04
U_03	Potrafi współpracować w zespole negocjacyjnym podejmując się określonych ról wymaganych do realizacji celów negocjacyjnych.	K_U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Dokonyuje pogłębionej analizy złożonych sytuacji negocjacyjnych oraz	K_K02

	samodzielnie proponuje rozwiązania napotkanych problemów negocjacyjnych.	
--	--	--

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Proponowane zajęcia zorientowane są na zapoznanie (teoretycznie i praktycznie) studentów z podstawowymi zagadnieniami związanymi z prowadzeniem negocjacji w różnych sytuacjach zawodowych i osobistych.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Istota negocjacji. Podstawowe pojęcia i problemy. 2. Rodzaje negocjacji, style negocjowania oraz koncepcja „BATNA” i jej rola w negocjacjach. 3. Struktura procesu negocjacji – od przygotowania do finalizacji porozumienia. 4. Definiowanie i hierarchizacja własnych celów w obszarach negocjacji. 5. Katalog taktyk kontr-taktyk negocjacyjnych. 6. Postępowanie w trudnych sytuacjach negocjacyjnych: impas, manipulacja, etc. 7. Kompetencje i cechy osobowe profesjonalnego negocjatora.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna.	Sprawdzony tekst pracy pisemnej.
W_02	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna.	Sprawdzony tekst pracy pisemnej.
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Studium przypadku (typ problemowy).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
U_02	Symulacja (gra negocjacyjna).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
U_03	Symulacja (gra negocjacyjna).	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupie z uwzględnieniem różnych ról.	Obserwacja.	Karta oceny pracy w grupie.

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem zaliczenia wykładu i przystąpienia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń

Kryteria zaliczenia wykładu:

1. Obecność na wykładach na poziomie > 70%
2. Praca pisemna w formie eseju.

Kryteria oceny końcowej z ćwiczeń:

Do składowych oceny końcowej z ćwiczeń należą:

1. udział w symulacji dwóch gier negocjacyjnych – 60 % oceny końcowej
2. wynik karty oceny pracy w grupie – 40 % oceny końcowej

Uzyskane punkty będą podstawą przyznania oceny zgodnie z poniższym rozkładem:

- 51-66 punktów - ocena dostateczna
- 67-70 punktów - ocena dostateczna plus
- 71-81 punktów - ocena dobra
- 82-85 punktów - ocena dobra plus
- 86-100 punktów - ocena bardzo dobra

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	75

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Fisher R., Ury W., Patron B. (2004). <i>Dochodząc do TAK</i> . Warszawa: PWE.
Joule .V., Beauvois J.L. (2006). <i>Gra w manipulację. Wywieranie wpływu dla uczciwych</i> . Gdańsk: GWP.
Myśliwiec G. (2001). <i>Techniki i triki negocjacyjne</i> . Warszawa: Efekt.
Nęcki Z. (2000). <i>Negocjacje w biznesie</i> . Kraków: Antykwa.
Rządca R., Wujec P. (2001). <i>Negocjacje</i> . Warszawa: PWE.
Literatura uzupełniająca
Bures I., Lopuchovska V. A. (2004). <i>Złote zasady negocjacji</i> . Gliwice: Helion.
Hutson D., George L. (2011). <i>Jednominutowy negocjator. Proste sposoby na korzystniejsze kontrakty</i> . Warszaw: OnePress Helion.
Gołembiewski P. (2016). <i>Próg zwycięstwa: praktyczny przewodnik przygotowania do negocjacji</i> . Warszawa: Gołembiewscy.
Tokarz M. (2006). <i>Argumentacja. Perswazja. Manipulacja</i> . Gdańsk: GWP.
Ury W. (2004). <i>Odchodząc od NIE</i> . Warszawa: PWE.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Techniki oddechowo-głosowe
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Breathing and voice techniques
Kierunek studiów	Retoryka Stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	studia I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Agata Seweryn, prof. KUL
---	----------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	II	2

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów z zasadami prawidłowej fonacji i impostacji głosowej
C2 - przećwiczenie i utrwalenie wybranych technik oddechowo-fonacyjnych
C3 - zapoznanie studentów z zasadami prozodii
C4 - nabycie przez studentów umiejętności prozodycznych oraz umiejętności interpretowania warstwy suprasegmentalnej mowy jako jednego z elementów komunikacji niewerbalnej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma uporządkowaną podstawową wiedzę na temat prawidłowej fonacji i impostacji głosowej	KW_11
W_02	student ma podstawową wiedzę na temat prozodii oraz sposobów interpretowania warstwy suprasegmentalnej mowy i jej znaczenia w komunikacji niewerbalnej	KW_14
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	student potrafi posługiwać się fachową terminologią z zakresu fonacji, impostacji głosowej oraz prozodii języka	K_U07
U_02	student potrafi zaprezentować głosową interpretację tekstu czytanego i improwizowanego z zachowaniem zasad prawidłowej impostacji oraz umiejętnie stosując zasady prozodii	K_U09
U_03	student potrafi zinterpretować komunikat niewerbalny na podstawie analizy prozodycznej	K_U09

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	student uczestniczy w życiu kulturalnym, zachowując dbałość o staranną, zgodną z normami prozodycznymi polszczyznę	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Impostacja głosu (techniki oddechowe i fonacyjne). 2. Prozodia i jej znaczenie w retoryce stosowanej.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
W_02	wykład konwersatoryjny	kolokwium	oceniony tekst kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu mówionego	obserwacja	karta oceny pracy w grupie
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
U_03	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	odgrywanie ról	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [50%]
2. Zaliczenie praktycznego sprawdzianu z impostacji i z prozodii. [50%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
B. Tarasiewicz, <i>Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu</i> , Kraków 2003.
B. Toczyńska, <i>Ruch w głosie. Ćwiczenia nie tylko dla dziennikarzy</i> , Gdańsk 2008.
Literatura uzupełniająca
1. <i>Logopedia artystyczna</i> , red. B. Kamińska, S. Milewski, Gdańsk 2016.
2. B. Toczyńska, <i>Głośno i wyraźnie. 9 lekcji dobrego mówienia</i> , Gdańsk 2007.
3. M. Wysocka, <i>Prozodia mowy w percepcji dzieci</i> , Lublin 2012.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Teoria perswazji
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Theory of Persuasion
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopnia
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Artur Mamcarz-Plisiecki
---	----------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
konwersatorium	30	V	2

Wymagania wstępne	Ogólna wiedza dotycząca retoryki. Znajomość podziałów retorycznych.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z retoryczną teorią perswazji
C2. Nabycie umiejętności analizy tekstów perswazyjnych
C3. Nabycie zdolności oceny jakości oddziaływania perswazyjnego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie podstawowe, wybrane metody interpretacji różnych form komunikacji perswazyjnej.	K_W07
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy i metody perswazji retorycznej i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z perswazją, przekonywaniem i nakłanianiem.	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Perswazja, przekonywanie, manipulacja, propaganda, agitacja – podstawowe ustalenia terminologiczne.
--

2. Dyscypliny wiedzy zajmujące się perswazją i przekonywaniem – językoznawstwo, psychologia, retoryka.
3. Trzy „ścieżki” perswazji – logos – ethos – pathos.
4. Teksty perswazyjne – analiza.
5. Wybrane formy reklamy – analiza.
6. Wybrane wystąpienia perswazyjne polityków – analiza.
7. Ukryte formy perswazji – analiza.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01 W_02	wykład konwersatoryjny	praca pisemna	kolokwium
W_03	praca z tekstem	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIĘTNOŚCI			
U_01 U_02 U_03	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	analiza i dyskusja w grupie	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Pisemna praca zaliczeniowa – 50 %

Kolokwium – 25 %

Aktywność na zajęciach – 25 %

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VII. Literatura

Literatura podstawowa
<ol style="list-style-type: none"> 1. R. Cialdini, Wywieranie wpływu na ludzi teoria i praktyka, przeł. B. Wojciszke, Gdańsk 2016. 2. M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990. 3. A. Stefańczyk, <i>Pisteis</i> w argumentacji retorycznej u Arystotelesa, „Roczniki Humanistyczne” tom XLVIII, 2000, z. 3, s. 21-31.
Literatura uzupełniająca

1. A. Kampka, Perswazja w języku polityki, Warszawa 2009.
2. P. Lewiński, Retoryka reklamy, Wrocław 2008.
3. Perswazja. Perspektywa psychologiczna, red. T. Brock, M. Green, przeł. T. Sieczkowski, M. Kowaleczko-Szumowska, Kraków 2007.

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Topika kultury
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Topic of culture
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Wojciech Daszkiewicz
---	------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	V	3

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z głównymi koncepcjami toposów kulturowych
2. Ukazanie podstaw funkcjonowania topiki w kulturze
3. Nabycie umiejętności analizy toposów w różnych typach przekazów kulturowych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie złożoność historyczną znaczeń kultury oraz form kształtujących znaczenie toposów kulturowych	K_W09, K_W13
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi rozpoznawać różne formy perswazji retorycznej oraz dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu nauk szczegółowych o kulturze	K_U05, K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi samodzielnie analizować oraz rozwiązywać problemy związane z interpretacją podstawowych toposów kulturowych	K_K02, K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Formy występowania toposów w kulturze. 2. Typy toposów kulturowych. 3. Funkcjonowanie przekazów kulturowych 4. Formy stosowania toposów w retorycznej komunikacji kulturowej. 5. Aplikacja topiki kultury do dyskursu publicznego. 6. Topika kultury a przekazy reklamowe
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Analiza dzieł sztuki	Referat	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceniony tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena dostateczna – student posiada dostateczną wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

Ocena dobra – student posiada dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

Ocena bardzo dobra - student posiada bardzo dobrą wiedzę i umiejętności analizy treści z zakresu topiki

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. J. Z. Lichański Retoryka. Historia – teoria – praktyka, t. I-II, Warszawa 2007.
2. P. Lewiński, Retoryka reklamy, Wrocław 2008.
3. U. Eco, Pejzaż semiotyczny, przeł. A. Weinberg, Warszawa 1972.
Literatura uzupełniająca
1. Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, M. Załęska, Warszawa 2010.
2. E. R. Curtius, Literatura europejska i łacińskie średniowiecze, tłum. A. Borowski, Kraków 1997.
3. M. Bogdanowska, Topika, w: Retoryka, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008, s. 35-56.

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do retoryki
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Introduction to Rhetoric
Kierunek studiów	Retoryka
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I stopień
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Prof. dr hab. Piotr Jaroszyński
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	I	6
ćwiczenia	30		

Wymagania wstępne	-
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C 1. Zapoznanie się z systemem retoryki klasycznej.
C 2. Zrozumienie znaczenia retoryki w europejskiej kulturze.
C 3. Zrozumienie potrzeby rozwijania kultury logosu (racjonalnego postępowania się słowem).

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu retoryki w relacji do różnych nauk i umiejętności oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej.	K_W01
W_02	Zna podstawową terminologię z zakresu retoryki.	K_W02
W_03	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą teorie retoryki klasycznej na tle podstawowych zagadnień filozofii, filozofii kultury i kultury języka; ma wiedzę w zakresie podstaw retoryki stosowanej (retoryki dyskursu publicznego, retoryki w kulturze).	K_W03
W_04	Ma podstawową wiedzę o wzajemnych powiązaniach różnych dziedzin retoryki i ich związkach z szerszym kontekstem nauk filozoficznych, humanistycznych i społecznych.	K_W05
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi posługiwać się podstawową aparaturą pojęciową i teoretyczną w zakresie retoryki.	K_U04
U_02	Potrafi rozpoznawać różne formy wypowiedzi retorycznych i dokonywać ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy teoretycznej z zakresu retoryki.	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własną pracę w dziedzinie kultury słowa, odpowiedzialności za dobro wspólne, a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Wykład:

1. Miejsce retoryki w kulturze zachodniej.
2. Starożytne koncepcje retoryki.
3. Inwencja retoryczna (inventio).

4. Plan (dispositio).
 5. Styl (elocutio).
 6. Zasady wygłaszania przemówień.
 7. Znaczenie pamięci w oratorstwie.
 8. Ćwiczenia oratorskie.
 9. Kultura czytania i wygłaszania.
- Ćwiczenia:
1. System retoryki klasycznej.
 2. Retoryka w kulturze zachodniej Europy.
 3. Elementy i składniki inventio.
 4. Elementy dispositio.
 5. Elementy elocutio.
 6. Wybrane teksty klasyczne – fragmenty.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01 W_03 W_04	wykład kursoryczny	egzamin ustny	protokół egzaminacyjny
W_02	praca z tekstem, dyskusja	praca pisemna	kolokwium
UMIĘJĘTNOŚCI			
U_01	dyskusja	obserwacja	karta pracy
U_02	praca z tekstem	praca pisemna	kolokwium
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	dyskusja	obserwacja	karta pracy

VI. Kryteria oceny, wagi...

Wykład: Egzamin ustny – 100%

Ćwiczenia: Kolokwia – 75%, aktywność na zajęciach – 25%

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	120

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. Arystoteles, Retoryka, Retoryka dla Aleksandra, Poetyka, przeł. H. Podbielski, Warszawa PWN 2008.
2. Cz. i P. Jaroszyński, Kultura żywego słowa. Podstawy retoryki klasycznej: teoria i ćwiczenia, Szczecinek 2008.
3. M. Korolko, Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990.
Literatura uzupełniająca
1. H. Kiereś, Kultura klasyczna wobec postmodernizmu [w:] Tegoż, U podstaw życia społecznego. Personalizm czy socjalizm, Radom 2001.
2. J. Z. Lichański, Retoryka. Historia – teoria – praktyka, t. 1, Warszawa 2007.
3. K. Tuszyńska, Oratorstwo i retoryka grecka z wyborem tekstów źródłowych, Poznań 2016.

Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	60	I, II	3+4

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zaznajomienie studentów z zasadami konstruowania krótkich tekstów literackich, użytkowych i argumentacyjnych
C2 - zaznajomienie studentów z wykorzystaniem zasad retoryki w tworzonych tekstach
C3 - nabycie umiejętności samodzielnego konstruowania tekstów argumentacyjnych

UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu.	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

W ramach ćwiczeń studenci piszą samodzielnie teksty, m. in bajkę, opowiadanie, porównanie, chreję, opis przedmiotu, postaci, prozopopeję. Teksty pisane są na zajęciach, jak również przygotowywane w ramach pracy własnej. Przygotowane prace prezentowane są na forum grupy i wspólnie omawiane.

Program obejmuje zbiór wstępnych ćwiczeń retorycznych starożytnych autorów, zebranych z tomie *Progymnasmata* (tłum. H. Podbielski), uzupełnionych o współczesne krótkie formy użytkowe, tj. teksty reklamowe czy przekształcenia stylistyczne.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza tekstu	zaliczenie ustne	protokół
UMIEJĘTNOŚCI			

- terminowa prezentacja prac na zajęciach - 40%

Literatura podstawowa

“Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie” - Henryk Podbielski (oprac.), wyd. TN KUL, Lublin 2013.

Literatura uzupełniająca

-

Język wykładowy	Polski
-----------------	--------

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Magdalena Smoleń-Wawrzusiszyn, prof. KUL
---	---

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
warsztaty	30	V	2

Wymagania wstępne	Zaliczone zajęcia z poprzednich semestrów dotyczące różnych komponentów wystąpień publicznych
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – uporządkowanie i ugruntowanie wiedzy na temat wystąpień publicznych
C2 – doskonalenie wszelkich umiejętności (werbalnych i pozawerbalnych) związanych z wystąpieniami publicznymi (ze szczególnym uwzględnieniem kompetencji kulturowej)
C3 - usprawnienie warsztatu krytycznego odbioru wystąpień publicznych

	retorycznej i dokonywac ich krytycznej analizy i interpretacji w świetle zdobytej wiedzy retorycznej	
U_02	posiada umiejętności z zakresu komunikacji interpersonalnej oraz publicznej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest gotów do samooceny własnych kompetencji i samodoskonalenia, zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności	K_K02

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Planowanie i komponowanie wystąpienia; stylistyka retoryczna; etyka i estetyka wystąpień; komunikacja niewerbalna; sztuka autoprezentacji; kompetencja kulturowa – jej zakres i przydatność w wystąpieniach publiczno-oratorskich; metody oceny wystąpień.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	praca z tekstem/ nagranie	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	praca z tekstem/ nagranie	praca pisemna	oceniony tekst pracy pisemnej
U_02	praca indywidualna	wystąpienie publiczne	karta oceny wystąpienia
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi

- 1) obecność na zajęciach: 30 %
- 2) praca indywidualna oraz praca w grupach w różnych rolach: 40 %
- 3) analizy i prezentacje: 30%

retoryki, Wrocław 1997; Kotlak P. (red.), O sztuce publicznego występowania i komunikacji społecznej, Warszawa 2007; Pease A., Mowa ciała, Kielce 2001; Kuziak M., Jak mówić, jak przemawiać, Bielsko- Biała 2000.

Literatura uzupełniająca

Dunckel J., Parnham E., Jak skutecznie mówić i przemawiać w biznesie, Lublin 1995. Turk, Ch. Sztuka przemawiania, Wrocław 2003; Leary M., Wywieranie wrażenia na innych, Gdańsk 2007; Łasiński G., Sztuka prezentacji, Poznań 2000; Menard J., Jak występować publicznie. Klucze do sukcesu i pułapki, których należy unikać, Warszawa 2009; Wielkie mowy historii, t. 1 – 4, red. W. Władyka, P. Zmelonek, T. Zawadzki, Warszawa 2006; Aforyzmy i cytaty dla mówców, dyskutantów i biesiadników. Oprac. A. Wiszniewski, Wrocław-Warszawa 1998.

Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Paweł Gondek
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słowni-ka</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
konwersatorium	30	VI	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie się z głównymi problemami debat publicznych
2. Ukazanie podstaw dyskursu publicznego
3. Nabycie umiejętności interpretacji debat publicznych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu retoryki dyskursu publicznego oraz	K_W03, K_W11

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Określenie dyskursu publicznego.
2. Formy debat w dyskursie publicznym.
3. Środki retoryczne w debatach publicznych.
4. Metody formatowania dyskursu publicznego.
5. Stosowanie technik erystycznych w debatach publicznych.
6. Analiza retoryczna wybranych przykładów debat publicznych.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Karta oceny

VI. Kryteria oceny, wagi...

Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. A. Budzyńska-Daca, Retoryka debaty, Warszawa 2015. 2. A. Kampka, Debata publiczna, Warszawa 2014. 3. M. Kochan, Pojedynek na słowa, Kraków 2007.
Literatura uzupełniająca
1. A. Pratkanis, E. Aronson, Wiek propagandy, przeł. J. Radzicki, M. Szuster, Warszawa 2008. 2. G. Lakoff, Nie myśl o słoniu, przeł. A. E. Nita, J. Wasilewski, Warszawa 2011.

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Agnieszka Zaręba
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	VI	3

Wymagania wstępne	W1- zainteresowanie przedmiotem
-------------------	---------------------------------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1- Głównym celem zajęć jest zapoznanie słuchaczy z istotą HR, doradztwa personalnego oraz ich procedurami.
C2 - Kolejnym jest zapoznanie studenta z procesem rekrutacji
C3 – Wskazanie znaczenia samorozwoju i samokształcenia

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	charakteryzuje podstawowe zagadnienia z zakresu doradztwa personalnego	K_W07, K_W10
W_02	zna procedury personalne, identyfikuje predyspozycje zawodowe	K_W07, K_W10
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	podejmuje próby projekcji zachowań ludzi w trakcie procesu rekrutacji	K_U04
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	jest otwarty na współpracę w grupie	K_K01
K_02	ma świadomość samokształcenia	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<p>Human Resource – podstawowe zagadnienia</p> <p>Metody pracy doradcy personalnego</p> <p>Projektowania i wdrażania rozwiązań wybranych procedur personalnych</p> <p>Metod badania potencjału jednostki (pracowników lub aplikantów), ich kompetencji i predyspozycji zawodowych – praca w oparciu o case study</p> <p>Warsztaty dotyczące wzmocnienia umiejętności interpersonalnych doradcy personalnego</p>

KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca w grupach w różnych rolach	Zaliczenie ustne	Protokół
K_02	Praca w grupach w różnych rolach	Zaliczenie ustne	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Systematyczna obecność na zajęciach, aktywność

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Agencje zatrudnienia 2010, Informacja z działalności agencji zatrudnienia, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Rynku Pracy, Warszawa 2011
Doradca personalny, Krajowy standard kwalifikacji zawodowych, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2007
Fox G., Taylor D., Narzędzia do przeprowadzania rekrutacji i selekcji, Kraków 2004
Literatura uzupełniająca
Konecki K., Łowcy głów. Headhunting, Warszawa 1998
Suchar M., Rekrutacja i selekcja personelu, Warszawa 2008

Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Joanna Kiereś-Łach
---	-----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	15	II	5
ćwiczenia	30		

Wymagania wstępne	W1 - znajomość podstaw retoryki; W2 - znajomość podstawowych sposobów kształtowania wypowiedzi ustnych i pisemnych
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - zapoznanie studentów ze specyfiką stylu retorycznego oraz z wymogami przed nim stawianymi;
C2 - poznanie przez studentów wybranych figur i tropów retorycznych, wyćwiczenie ich zastosowań;
C3 - poznanie pierwotnych form komunikowania
C4 – poznanie stylów funkcjonalnych
C5 – elokucja wobec kultury obrazkowej
C4 - nabycie przez studentów umiejętności formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w różnych stylach retorycznych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	student ma uporządkowaną podstawową wiedzę na temat stylów retorycznych	KW_04
W_02	student zna podstawowe figury i tropy retoryczne oraz ich znaczenie dla komunikacji społecznej	KW_11
W_03...	student zna miejsce stylów retorycznych w kulturze medialnej	KW_05
W_04	student ma podstawową orientację w zagadnieniach szeroko rozumianej komunikacji społecznej oraz potrafi dostrzec dynamikę procesów zachodzących w tym obszarze.	KW_16
UMIEJĘTNOŚCI		

2. Specyfika stylu retorycznego w kontekście wybranych funkcji językowych oraz innych stylów ustnych i pisemnych.
3. Wymogi stawiane przed stylem retorycznym (latinitas, perspicuitas, ornatus).
4. Retoryczne środki wyrazu (figury i tropy).
5. Tria genera dicendi (deliberativum; demonstrativum, iudicale) i ich znaczenie w elokucji.
6. Elokucja w oratorstwie politycznym.
7. Elokucja w dziennikarstwie prasowym.
8. Elokucja w sądownictwie.
9. Elokucja wobec cywilizacji obrazkowej

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład problemowy	egzamin	protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	analiza tekstu	sprawdzian pisemny	sprawdzian pisemny
U_02	ćwiczenia praktyczne	sprawdzenie umiejętności praktycznych	karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	praca w grupach w różnych rolach	obserwacja	karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

1. Zdanie egzaminu. [50%]
2. Aktywne uczestnictwo w zajęciach. [25%]
3. Zaliczenie sprawdzianu pisemnego. [25%]

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	45

Literatura uzupełniająca

Jerzy Bralczyk, Język na sprzedaż, Warszawa-Bydgoszcz 2000.

Jerzy Bralczyk i inni, Wymowa prawnicza, Warszawa 2014.

Jerzy Bralczyk, Językowy kształt świata propagandy, [w:] tenże, O języku polskiej propagandy politycznej lat siedemdziesiątych, Warszawa 2003.

Mirosław Korolko, Retoryka i erystyka dla prawników, Warszawa 2001.

Piotr Lewiński, Retoryka reklamy, Wrocław 1999.

Walery Pisarek, Nowa retoryka dziennikarska, Kraków 2011.

Retoryka na ambonie. Z problemów współczesnego kaznodziejstwa, red. Piotr Urbański, Kraków 2003.

Język wykładowy	Polski
-----------------	--------

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Tomasz Łach
---	-------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
Konwersatorium	30	V	3

Wymagania wstępne	Podstawowa wiedza dotycząca argumentacji retorycznej
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Nabycie wiedzy dotyczącej podstaw erystyki i sofistyki
C. 2 Identyfikacja podstawowych chwytów erystycznych i sofizmatów
C. 3 Uświadomienie potrzeby pogłębiania wiedzy w zakresie funkcjonowania współczesnego dyskursu erystyczno-sofistycznego

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma uporządkowaną wiedzę ogólną dotyczącą terminologii, teorii erystyki i sofistyki	K_W 03
W_02	Ma podstawową wiedzę ogólną dotyczącą terminologii, teorii i metodologii z zakresu współczesnej sofistyki i erystyki	K_W 04
W_03	Student zna podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa	K_W16

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Charakterystyka sofistyki i erystyki w kontekście historyczno-systemowym;
2. Różnice pomiędzy perswazją sofistyczną, erystyczną a retoryczną;
3. Identyfikacja metod sofistyczno-erystycznych w perswazji;
4. Błędy logiczne a sofizmaty;
5. Charakterystyka i próby klasyfikacji sofizmatów;
6. Opis i klasyfikacja chwytów erystycznych;
7. Identyfikowanie poszczególnych sofizmatów i chwytów erystycznych w wypowiedziach perswazyjnych;
8. Techniki obrony przed adwersarzem stosującym strategię sofistyczno-erystyczne;
9. Specyfika funkcjonowanie sofistyki i erystyki we współczesnym dyskursie politycznym i medialnym.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01, W_02, W_03	Praca z materiałem źródłowym	Prezentacja	Oceniona prezentacja
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01 U_01 U_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			

Posiada dostateczną świadomość dotyczącą konsekwencji funkcjonowania erystyki i sofistyki dla kształtowania dyskursu społecznego

ocena dobra:

Student posiada dobrze uporządkowaną wiedzę z zakresu erystyki i sofistyki. W stopniu dobrym rozpoznaje metody erystyczno-sofistyczne stosowane w dyskursie społecznym. Posiada dobrą świadomość dotyczącą konsekwencji funkcjonowania erystyki i sofistyki dla kształtowania dyskursu społecznego

ocena bardzo dobra:

Student posiada bardzo dobrze uporządkowaną wiedzę z zakresu erystyki i sofistyki. W stopniu bardzo dobrym rozpoznaje metody erystyczno-sofistyczne stosowane w dyskursie społecznym. Posiada bardzo dobrą świadomość dotyczącą konsekwencji funkcjonowania erystyki i sofistyki dla kształtowania dyskursu społecznego

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VII. Literatura

Literatura podstawowa:
1. Budzyńska Dacia, J. Kwosek, Erystyka, czyli o sztuce prowadzenia sporów, Warszawa 2009
2. A. Schopenhauer, Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów, tłum. L. Lachowiecki,

2. M. KOROBIKO, Retoryka i Erystyka dla prawników, Warszawa 2001.

Język wykładowy	polski
-----------------	--------

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr Małgorzata Borkowska-Nowak
---	-------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	V	2

Wymagania wstępne	
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Zapoznanie się z podstawowymi pojęciami i stanowiskami w etyce
C2. Zapoznanie się ze specyfiką argumentacji w etyce
C3. Przygotowanie się do kształtowania własnych poglądów etycznych oraz podjęcia dyskusji z przedstawicielami poglądów odmiennych

U_01	Posiada umiejętność argumentowania w mowie i piśmie, poprawnie stosując terminologię etyczną. Dostrzega moralne aspekty komunikacji retorycznej, analizuje i ocenia dylematy moralne	K_U06, K_U10
U_02	Potrafi współpracować w grupie przestrzegając zasad efektywnej komunikacji, przyjmuje rolę animatora komunikacji retorycznej	K_U14
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Gotów jest do samooceny własnych kompetencji, dąży do wszechstronnego rozwoju posiadanych zdolności i umiejętności z uwzględnieniem wymogów dobra wspólnego	K_K01, K_K03
K_02	Uczestniczy w życiu społecznym, posiada kompetencje do realizacji zadań opartych na współdziałaniu. Nawiązuje komunikację z innymi korzystając z różnych form przekazu	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Na wykładzie omawiane są następujące zagadnienia: 1. Pojęcie etyki; 2. Moralność a etyka; 3. Struktura ludzkiego działania; 4. spór o normę moralności; 5. godność osoby i jej podstawa; 6. Dobroć i słuszność czynu; 7. Cel i środki; 8. Złota reguła; 9. Prawo pozytywne vs prawo naturalne; 10. sumienie i prawość; 11. cnoty kardynalne.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Egzamin/Zaliczenie ustne	Protokół/Wydruk
W_02	Dyskusja		
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Burza mózgów/Giełda pomysłów	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

Student posiada elementarną znajomość podstawowych pojęć i kwestii etycznych

Student jest słabo przygotowany do konfrontacji własnych poglądów z poglądami innych

Ocena dobra

Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu etyki

Student poprawnie formułuje odpowiedzi na zadawane pytania, potrafi je rozwinąć

Ocena bardzo dobra

Student doskonale zna i rozumie pojęcia i stanowiska w etyce

Student jest rzetelnie przygotowany do dialogu z reprezentantami odmiennych poglądów

Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Wanda Bajor, prof. KUL
---	--------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład konwencjonalny i wykład problemowy	60	I, II	4
wymagania wstępne	ogólna kultura w zakresie wiedzy uzyskanej w szkole średniej podstawowa umiejętność analizowania tekstów naukowych		

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Ukazanie dziejów filozofii pojętej jako samoistna forma poznania..
C2. Zwrócenie uwagi na światopoglądowe i kulturowe odniesienia filozofii, traktując filozofię jako jeden z najistotniejszych fundamentów europejskiej kultury i życia społecznego
C3. Ukazywanie pluralizmu rzetelnie uzasadnianych ujęć umożliwiających kształtowanie sprawności formalnych, takich jak dociekliwość intelektualna, czy osobowych, jak obowiązek poszukiwania prawdy i szacunku wobec odmiennych poszukiwań ideowych.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
K_W01	Student ma uporządkowaną wiedzę ogólną obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu podstawowych zagadnień filozofii, kultury języka, logiki, teorii komunikacji, podstaw retoryki stosowanej (retoryki dyskursu publicznego, retoryki w kulturze, retoryki sądowniczej), argumentacji retorycznej, retoryki przekazów audiowizualnych, sztuki	K_W03

	informacje z wykorzystaniem różnych źródeł z zakresu retoryki.	
K_U02	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułowania wniosków	K_U06
K_U03	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami z zakresu retoryki stosowanej. Posiada umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej.	K_U07
K_U04	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim oraz w języku obcym, dotyczących zagadnień retorycznych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych oraz różnych źródeł.	K_U09
K_U05	Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozwiązywania problemów pojawiających się w pracy zawodowej	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest gotów do samooceny własnych kompetencji i samodoskonalenia, zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności	K_K01
K_K02	Jest gotów dokonać pogłębionej analizy sytuacji i problemów oraz samodzielnie sformułować propozycje rozwiązania a uzasadnionych przypadkach zasięga opinii ekspertów	K_K02
K_K03	podjęcia odpowiedzialności za własną pracę i dobro wspólne a także pielęgnowania etosu wykonywanego zawodu	K_K03
K_K04	uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z różnych mediów i form przekazu	K_K04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Przedmiotem zajęć jest systematyczne przedstawienie całokształtu dziejów filozofii w kręgu kultury euroatlantyckiej, z wyróżnieniem najbardziej charakterystycznych rozwiązań; zaznajomienie ze zmieniającymi się koncepcjami uprawiania filozofii, wyróżniającymi się postaciami, kategoriami filozoficznymi, problemami i ich rozwiązaniami (w aspekcie treściowym oraz metod argumentacji). Wykład ma charakter chronologiczny, odpowiednio do epok wyróżnianych w dziejach kultury, nauki i filozofii. Wykład przedstawia poglądy wielkich twórców europejskiej filozofii od starożytności do czasów współczesnych. Dotyczy historii metafizyki, antropologii, epistemologii, etyki i innych dziedzin filozofii w historycznym rozwoju, m. in. takich prądów jak platonizm, arystotelizm, neoplatonizm i innych. Pozwala tym samym na zrozumienie współczesnej myśli filozoficznej, która oparta jest na dorobku omawianych epok. Wykład łączy tok

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	wykład	Egzamin ustny	Karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	wykład	Obserwacja	Karta egzaminacyjna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	wykład	Obserwacja	Karta egzaminacyjna

VI. Kryteria oceny, wagi...

Podstawą oceny w czasie wykładu będzie egzamin w formie ustnej

Ocena niedostateczna (2):

WIEDZA:

Student nie ma wymaganej elementarnej wiedzy na temat głównych nurtów filozoficznych i ich przedstawicieli.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student nie rozumie podstawowych pojęć filozoficznych i założeń głównych systemów filozoficznych. Student nie potrafi w sposób chronologiczny porządkować omawianych faktów.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student nie angażuje się w proces kształcenia.

Ocena dostateczna (3):

WIEDZA:

Student opanował wykładany materiał w stopniu minimalnym i potrafi wymienić główne nurty filozoficzne oraz ich przedstawicieli w uporządkowaniu chronologicznym.

Student potrafi scharakteryzować główne nurty filozoficzne i omówić ze zrozumieniem poglądy ich przedstawicieli.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student angażuje się w proces kształcenia.

Ocena bardzo dobra (5):

WIEDZA:

Student ma ugruntowaną i uporządkowaną wiedzę, obejmującą całość przedstawionego materiału i potrafi swobodnie korzystać z tej wiedzy w trudnych sytuacjach intelektualnych.

UMIEJĘTNOŚCI:

Student potrafi wskazać wzajemne zależności różnych doktryn filozoficznych w ich historycznym rozwoju oraz rozpoznać ich konsekwencje w kulturze intelektualnej danego społeczeństwa lub w życiu społeczno-politycznym.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE:

Student wzorowo angażuje się w proces kształcenia.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VIII. Literatura

Literatura podstawowa: W. Tatarkiewicz, Historia filozofii, t. 1-3 (szereg wydań).
Literatura uzupełniająca : G. Reale, Myśl starożytna, Lublin 2003; E. Gilson, Historia filozofii chrześcijańskiej w wiekach średnich, Warszawa 1966; S. Swieżawski, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa 2000; R. Heinzmann, Filozofia średniowiecza, Kęty 1999; Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, Warszawa 1989; E. Gilson, T. Langan, A.A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979; Filozofować dziś. Z badań nad filozofią najnowszą, red. A. Bronk. Lublin 1995; A. Bronk, Zrozumieć świat współczesny, Lublin 1998; Filozofia współczesna, red. Z.

Dyscyplina	Dyscyplina wiodąca: filozofia 73 %, Dyscyplina dodatkowa: nauki o komunikacji społecznej i mediach 22,66 %, nauki o zarządzaniu 1,11 %,
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Ks. dr Michał Klementowicz
---	----------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	II	6
ćwiczenia	30		

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 - Poznanie elementów charakterystycznych dla retoryki w poszczególnych epokach
C2 - Zapoznanie z przedstawicielami Retoryki w poszczególnych epokach
C3 - Zapoznanie z wybitnymi dziełami retorycznymi w poszczególnych epokach wraz z umiejętnością syntezy poszczególnych zagadnień.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna podstawową terminologię z zakresu historii retoryki.	K_W02
W_02	Ma podstawową wiedzę o koncepcjach obecnych w historii retoryki klasycznej, które rzutują na inne nauki humanistyczne.	K_W05
W_03	Ma świadomość historycznego rozwoju różnych koncepcji związanych z komunikacją retoryczną.	K_W09
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Potrafi analizować, porządkować i wykorzystywać informacje z wykorzystaniem różnych źródeł pisanych z zakresu historii retoryki.	K_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Potrafi odpowiednio określić normy służące realizacji zadań	K_K03

12ymiskiej, takich jak: Marcus Tullius Cicero, Marek Fabiusz Kwintyliusz, Tacyt oraz treser. Zawarte w Rhetorica ad Herennium. Po czwarte zaprezentowane zostaną osiągnięcia retoryki chrześcijańskiej: Augustyna, Hieronima, Jana Chryzostoma. Piątym zbiorem zagadnień będą kwestie związane z przeszczepieniem osiągnięć retoryki klasycznej w nurt średniowiecza oraz czasów nowożytnych.

W ramach ćwiczeń studenci będą przygotowywać i opracowywać pod kierunkiem prowadzącego następujące teksty źródłowe:

- 1) Gorgiasz, Pochwała Heleny;
- 2) Platon, Gorgiasz;
- 3) Platon, Fajdros;
- 4) Arystoteles, Topiki;
- 5) Arystoteles, Retoryka;
- 6) Rhetorica ad Herennium;
- 7) Cyceon, De oratore;
- 8) Cyceon, Orator;
- 9) Cyceon, De inventione;
- 10) Kwintyliusz, Institutia oratoria;
- 11) Augustyn, De doctrina christiana;
- 12) Marcjjanus Kapella, De nuptiis Philologiae et Mercurii.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_02	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
W_03	Wykład problemowy	Praca pisemna	Oceniony tekst pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny projektu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny w grupie

z umiejętnością streszczania, wyciągania wniosków, formułowania hipotez oraz dostrzegania analogii z innymi tekstami źródłowymi - 50 %.

Na ocenę bardzo dobrą – student nie tylko musi potrafić dokonać periodyzacji etapów rozwoju retoryki, musi ponadto znać retorów klasycznej szkoły greckiej, szkoły rzymskiej, retorów chrześcijańskich oraz przedstawicieli średniowiecza jak również wybitne postacie okresu nowożytnego. Ponadto musi znać dzieła poszczególnych twórców oraz zawarte w nich koncepcje. Musi ponadto umieć formułować wnioski wiedząc, które koncepcje z pierwszych wieków retoryki powracały w twórczości późniejszych mówców.

Na ocenę dobrą – student musi dokonać periodyzacji etapów rozwoju retoryki, wymienić najważniejszych przedstawicieli wszystkich ze szkół, określić kluczowe dzieła dla każdego z nurtów retoryki oraz orientować się z prezentowanych ideach retorycznych poszczególnych twórców.

Na ocenę dostateczną – student musi dokonać periodyzacji etapów rozwoju retoryki, wymienić przynajmniej kluczowych przedstawicieli każdego z nurtów, określić kilka dzieł (bez konieczności ich omawiania), które miały wpływ na rozwój retoryki w starożytności, średniowieczu oraz w okresie nowożytnym.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	120

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. Arystoteles, Retoryka, Retoryka dla Aleksandra, Poetyka, przeł. wstęp. i koment. H. Podbielski, Warszawa 2014;
2. Augustyn, De doctrina christiana. O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989;
3. Cichocka H., Lichański J. Z, Zarys historii retoryki. Od początku do upadku cesarstwa bizantyjskiego Warszawa 1995;
4. Cyceron, O inwencji retorycznej, De inventione. przekł. z jęz. łac. K. Ekes. Wstęp i przypisy B. Awianowicz. Warszawa 2013;

literatura uzupełniająca

1. Ćwiczenia z retoryki, red. M. Barłowska, A. Budzyńska-Daca, M. Załęska, Warszawa 2010;
2. Jaroszyński Cz. i P., Podstawy retoryki klasycznej, Warszawa 1998;
3. Korolko M., Retoryka i erystyka dla prawników, Warszawa 2001;
4. Korolko M., Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Warszawa 1990;
5. Lichański J. Z., Retoryka, Warszawa 2000;
6. Lichański J. Z., Retoryka. Od renesansu do współczesności - tradycja i innowacja, Warszawa 2000;
7. Witkowska-Maksimczuk, B. Elementy retoryki i erystyki w przykładach, Warszawa 2014.

Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Latin III Metonic
Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Języki obce
Język wykładowy	Polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Prof. Agnieszka Dziuba
---	------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
lektorat	60	I i II	4

Wymagania wstępne	W1 - Podstawowe wiadomości z fleksji i składni języka polskiego W2 - Podstawowe wiadomości z kultury.
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1 – Przedstawienie podstawowych wiadomości z języka łacińskiego.
C2 - Kształtowanie umiejętności tłumaczenia z języka łacińskiego na polski, polegającego na zastępowaniu łacińskich struktur składniowych odpowiednimi strukturami polskimi.
C3- Zapoznanie studentów z najbardziej rozpoznawalnymi łacińskimi zwrotami oraz sentencjami ze szczególnym uwzględnieniem tematyki retorycznej.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student dysponuje podstawową wiedzą nt. fleksji łacińskiej (deklinacje, koniugacje podstawowe czasy w trybie, strona aktywna i bierna), a także podstawowym zasobem słownictwa; ma podstawową wiadomości w zakresie składni łacińskiej oraz wiedzę nt. charakterystycznych różnic między łacińskim i polskim systemem składniowym oraz nt. najważniejszych reguł szyku w języku łacińskim i	K_WO2 K_W11

umiejętnie identyfikuje i tworzy łacińskie formy fleksyjne:
dokonuje przekładu zdania łacińskiego z uwzględnieniem różnic strukturalnych między łaciną a językiem polskim.

KOMPETENCJE SPOŁECZNE

K_O1	Student podejmuje odpowiedzialność za własną pracę .	K_KO3
------	--	-------

IV. **Opis przedmiotu/ treści programowe**

<p>Nauka podstaw języka łacińskiego polegająca na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prezentowaniu podstawowych informacji z fleksji łacińskiej, w tym pięciu deklinacji, czterech koniugacji, podstawowych czasów w indyktywie <i>activi</i> i <i>passivi</i>; 2. Utrwalaniu przyswojonej wiedzy drogą ćwiczenia odmian różnych wyrazów (rzeczownik, przymiotnik, zaimek, czasownik); 3. Ćwiczeniu podstawowych informacji ze składni łacińskiej. Tłumaczenie pod kierunkiem prowadzącego podstawowych zdań łacińskich; 4. Tłumaczeniu najpopularniejszych sentencji i zwrotów frazeologicznych i próbach umieszczania ich w kontekstach kulturowych.
--

V. **Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się**

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Praca z tekstem	Kolokwium	Uzupełnione i ocenione kolokwium
UMIĘJĘTNOŚCI			
U_01 U_02	Analiza tekstu	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Uzupełnione i ocenione kolokwium Karta oceny pracy w grupie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Praca z tekstem	Kolokwium	Uzupełnione i ocenione kolokwium

VI. **Kryteria oceny, uwagi:**

prowadzącego zajęcia tłumaczyć proste zdania łacińskie; radzi sobie z identyfikowaniem i tworzeniem form fleksyjnych i z analizą składniową tłumaczonych zdań łacińskich.

(K) - Student zachęcony przez prowadzącego zajęcia bierze udział w dyskusji nt. przekładu i interpretacji gramatycznej analizowanych zdań; wykazuje chęć pogłębiania znajomości języka łacińskiego.

Ocena dobra

(W) - Student wykazuje dobrą znajomość fleksji, leksyki i składni łacińskiej oraz dostrzega różnice strukturalne między łaciną a językiem polskim.

(U) - Student ma dobrą praktyczną znajomość języka łacińskiego, pozwalającą mu na tłumaczenie prostych zdań łacińskich; dobrze radzi sobie z identyfikowaniem i tworzeniem form fleksyjnych i z analizą składniową zdań łacińskich; potrafi dokonać przekładu z uwzględnieniem różnic strukturalnych między językiem łacińskim a językiem polskim.

(K) - Student chętnie uczestniczy w dyskusji nt. przekładu i interpretacji gramatycznej analizowanego tekstu; dostrzega potrzebę porządkowania i pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności.

Ocena bardzo dobra

(W) - Student dysponuje usystematyzowaną i ugruntowaną wiedzą z zakresu fleksji i składni łacińskiej; doskonale zdaje sobie sprawę z różnic strukturalnych między łaciną a językiem polskim; ma duży zasób słownictwa w języku łacińskim.

(U) - Student ma bardzo dobrą praktyczną znajomość języka łacińskiego, pozwalającą mu na tłumaczenie prostych zdań łacińskich, identyfikowaniem i tworzeniem form fleksyjnych; potrafi dokonać bardzo dobrego przekładu, doskonale rozumiejąc i oddając różnice strukturalne między językiem łacińskim a językiem polskim.

(K) - Student inicjuje merytoryczną dyskusję dotyczącą przekładu i interpretacji gramatycznej analizowanych zdań; doskonale rozumie potrzebę porządkowania i pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

Literatura uzupełniająca

Iwonna Salamonowicz - Górka, Ćwiczenia z języka łacińskiego, Warszawa: Wydawnictwo UKSW 2002.

B. Gładkowska, A. Stachowicz- Garstka, M. Zawadzka, Cornu copiae, ćwiczenia łacińskie dla szkół średnich i wyższych, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Sub Lupa 2015.

Hanna Appel, Bis repetita placent, Toruń: Wydawnictwo UMK 2000.

Kierunek studiów	Retoryka stosowana
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	filozofia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Artur Mamcarz-Plisiecki
---	---------------------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownikiem</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	II	3

Wymagania wstępne	brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C. 1 Zapoznanie z retorycznymi regułami komponowania wypowiedzi
C. 2 Nabycie umiejętności planowania struktury wypowiedzi w odniesieniu do zasad dispositio
C. 3 Zapoznanie z zasadami funkcjonowania argumentacji retorycznej w wypowiedzi

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma podstawową wiedzę o specyfice komunikacji retorycznej i jej społecznych funkcjach, dotyczących planowania struktury formułowanych przekazów. Ma podstawową wiedzę w zakresie teorii dotyczącej dispositio.	K_W11, K_W13
UMIEJĘTNOŚCI		

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Retoryczne ćwiczenia przygotowawcze (łac. progymnasmata) jako metodyka kompozycji wypowiedzi ustnych i pisemnych.
2. Komponowanie planu wypowiedzi według reguł klasycznego dispositio:
 - A. charakterystyka i części wstępu (łac. exordium),
 - B. przedstawienie głównego problemu na tle opowiadania (łac. narratio) i sformułowania przedmiotu wypowiedzi (łac. propositio),
 - C. podział (łac. partitio) w wypowiedzi, stosowanie tranzycji,
 - D. argumentacja (łac. argumentatio) jako najważniejszy element wypowiedzi: argumentacja potwierdzająca (łac. confirmatio), sformułowanie myśli przeciwnej, argumenty wspierające myśl przeciwną i ich obalenie (łac. refutatio), znaczenie argumentacji retorycznej w wypowiedzi,
 - E. zakończenie (łac. perroratio) – jego formy i zadania.
3. Riposta i dygresja w wypowiedzi.
4. Sztuka komponowania wypowiedzi w kontekście rodzaju mowy.
5. Planowanie i układ poszczególnych elementów wypowiedzi ustnych i pisemnych według zasad współczesnej retoryki.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Analiza tekstów wypowiedzi ustnych i pisemnych, dyskusja	Kolokwium ustne	Karta oceny
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne Odgrywanie ról (drama)	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Karta oceny
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja, metoda problemowa	obserwacja	Karta oceny

VI. Kryteria oceny, wagi...

student posiada w stopniu dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych ze strukturą i funkcjonowaniem dispositio, w stopniu dobrym planuje i formułuje części wypowiedzi ustnych i pisemnych, w stopniu dobrym posiada świadomość roli i znaczenia paralelnej argumentacji retorycznej dla budowania spójnych perswazyjnie przekazów

ocena bardzo dobra:

student posiada w stopniu bardzo dobrym wiedzę, dotyczącą podstawowych zagadnień związanych ze strukturą i funkcjonowaniem dispositio, w stopniu bardzo dobrym planuje i formułuje części wypowiedzi ustnych i pisemnych, w stopniu bardzo dobrym posiada świadomość roli i znaczenia paralelnej argumentacji retorycznej dla budowania spójnych perswazyjnie przekazów

Literatura podstawowa

Arystoteles, Retoryka, przeł. H. Podbielski, w: Arystoteles, Dzieła wszystkie, t. 6, Warszawa 2001;

M. Korolko, Przekonuj i daj się przekonać. Dialektyka, retoryka i erystyka z ćwiczeniami, Piotrków Trybunalski 2003;

M. Korolko, Retoryka i erystyka dla prawników, Warszawa 1997;

P. Jaroszyński, Kultura żywego słowa. Podstawy retoryki klasycznej. Teoria i ćwiczenia, Szczecin 2008;

H. Lausberg, Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze, przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2002;

Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie, przeł. H. Podbielski, Lublin 2013;

M. Skwara, O Arystotelesowskiej teorii dowodzenia retorycznego, „Pamiętnik Literacki” LXXXV, 1994, z. 4;

J. Nowaszczuk, Kompozycja wypowiedzi w ujęciu greckiej szkoły retorycznej, „Roczniki Humanistyczne”, t. LIV-LV, z. 3 (2006-2007);

Ćwiczenia z retoryki, red. M. Bałowska, M. Załęska, A. Budzyńska-Daca, Warszawa 2012.

Wielkie mowy historii, t. 1-4, red. W. Władyka, Warszawa 2006;

E. Dutka, Kompozycja jako problem (nie tylko) retoryczny, w: Retoryka, red. M. Bałowska, A. Budzyńska-Daca, P. Wilczek, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca

J. Z. Lichański, Retoryka – historia – teoria – praktyka, t. 2, Retoryka praktyczna - ćwiczenia, Warszawa 2007;

K. Szymanek, Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny, Warszawa 2001;

K. W. Vopel, Sztuka opowiadania, sztuka słuchania. Praktyczne wskazówki i ćwiczenia, Kielce 2003.

Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	Filozofia
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Maria Gondek
---	----------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
ćwiczenia	30	V	3

Wymagania wstępne	Brak
-------------------	------

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Nabycie wiedzy dotyczącej komunikacji emocjonalnej w retoryce
2. Zapoznanie się z technikami argumentowania opartego na emocjach
3. Uświadomienie potrzeby doskonalenia w zakresie komunikacji emocjonalnej

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Zna i rozumie podstawową wiedzę o człowieku jako podmiocie różnych struktur społecznych, a szczególnie związaną z sferą	K_W12

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Status komunikacji emocjonalnej w retoryce
2. Perswazja *pathos* w perspektywie poszczególnych zadań oratorskich
3. Retoryczna metoda analizy komunikacji emocjonalnej
 - Rozpoznanie sfery ludzkich uczuć. Podstawowe podziały i charakterystyka ludzkich uczuć
 - Wyodrębnienie przesłanek służących wywoływaniu i gaszeniu poszczególnych uczuć
 - Funkcjonowanie wyobraźni w komunikacji emocjonalnej
 - Retoryczne techniki stymulujące funkcjonowanie wyobraźni
4. Problem nadużywania przekazów emocjonalnych w komunikacji

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne <i>(lista wyboru)</i>	Metody weryfikacji <i>(lista wyboru)</i>	Sposoby dokumentacji <i>(lista wyboru)</i>
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Sprawdzian ustny	Protokół
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Ćwiczenia praktyczne	Sprawdzanie umiejętności praktycznych	Oceny tekst pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie

VI. Kryteria oceny, wagi...

Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60
--	-----------

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
1. <i>Osoba i uczucia</i> , red. A. Maryniarczyk SDB, K. Stępień, P. Gondek, Lublin 2010. 2. Arystoteles, <i>Retoryka</i> , tłum. H. Podbielski, w: Arystoteles, <i>Dzieła wszystkie</i> , t. 6, Warszawa 1998. 3. H. Lausberg, <i>Retoryka literacka. Podstawy wiedzy o literaturze</i> , przeł. A. Gorzkowski, Bydgoszcz 2000. 4. R. Cialdini, <i>Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka</i> , tłum. B. Wojciszke, Sopot 2018.
Literatura uzupełniająca
D. G. Lethers, <i>Komunikacja niewerbalna. Zasady i zastosowania</i> , tłum. M. Trzcńska, Warszawa 2007. T. Gadacz, <i>Mowa nienawiści. Hate speech</i> , "Universitas Gedanensis", t. 57 (2019), s. 35-50.